

RUH ve MADDE

Temmuz 2013 Yıl:54 Sayı:642 (KDV Dahil) 5 TL

**İlham,
Medyomluk,
Sürrealizm**

Michael Grosso

Enerji Alanları

Güvenliği

Hande Ersoy Odabaşoğlu

**Negatif
Düşünme**

Hakan Can Tokatlı

**Peru
Ziyareti**

David Icke

ISSN 1302-0676

9 771302 067015

42

300 Soruda Ölüm ve Ötesi

Alparslan Salt

Yeryüzündeki her insan için en kaçınılmaz akıbet ve değişmeyen tek gerçek olan ölüm ve ötesi, en eski uygarlıklardan bu yana insanoğlunun tam olarak açıklayamadığı, sırlarını çözemediği, kendisi için en gizemli kalan bir konu olagelmıştır. Şimdiye dek yapılmış birçok ruhsal ve bilimsel araştırmalardan, deneysel ruhçuluk alanındaki çalışmalardan yararlanılarak hazırlanan bu kitapta ölüm ve ötesiyle ilgili olarak kafanızı kurcalayan pek çok sorunun yanıtlarını bulacaksınız. Bu kitap ölüm ve sonrası hakkında bilgilendirme amacına yönelik olmanın yanı sıra, aynı zamanda insanın ölüm ve sonrasına hazırlanabilmesi amacıyla yönelik olarak çeşitli yöntem ve uygulamaların önerildiği bir çalışmadır.

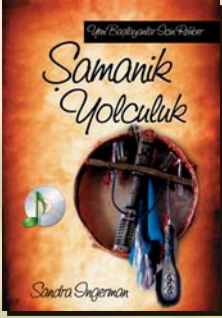
Ruh ve Madde Yayınları, 230 sayfa

Yaşayan Zaman

Maurice Nicoll

Kitapta, insanın görünmez doğası ve benzer şekilde dünyanın görünmez tarafı hem boyutların (matematsel değil) bakış açılarından, hem de şuurun daha yüksek seviyelerinin bununla ilgili bakış açılarından ele alınmıştır. Zamanın yeni bir anlayışı ve bu anlayışın ışığında hayatın ne anlama geldiği sorusu tartışılmıştır. İnsanın kendi hakkındaki hissiniin değişmesi ile birlikte zaman duygusunda bir değişme olasılığı da bu sorunun içine girmektedir. Hakkında gerçekten yanlış kavramlara sahip olduğumuz ebediyetin anlamı ve son olarak da hayatın tekrarlanması fikri gözden geçirilmiştir.

Ruh ve Madde Yayınları, 304 sayfa

Şamanik Yolculuk

Sandra Ingerman

Kitap aynen geleneksel şamanların yüzyıllarca yaptıkları gibi yolculuk yapmayı keşfedebileniz için interaktif bir öğrenim deneyimi sunmaktadır. Bu kitaptaki açıklamalar ve eşlik eden CD ile şamanın yerli kültürlerdeki orijinal rolü, erk hayvanlarınız ve diğer ruhsal öğretmenleriniz ile tanışıp birlikte çalışma, görünmez gerçekliğin üç bölümü olan Aşağı Dünya, Yukarı Dünya ve Orta Dünyada yolculuk yapma ve modern kültürümüzde başarılı şekilde yolculuk yapabilmenin anahtarları anlatılmaktadır.

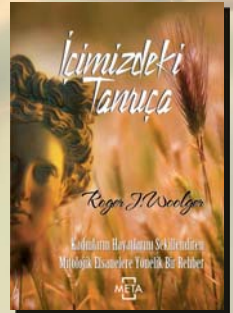
Meta Yayınları, 88 sayfa

İçimizdeki Tanrıça

Roger J. Woolger

Altı farklı Yunan tanrıçasının kişiliklerinin temel alan bu kitap günümüz kadınına efsaneler, semboller ve pratik uygulamalar aracılığıyla içine bakmaya ve keşfettiklerine dayanarak kadınına ilkeyi uygun biçimde kullanmaya davet ediyor. Athena, Artemis, Afrodit, Hera, Persefon ve Demeter bu kitap ile yalnızca mitolojik karakterler olmaktan çıkıp nitelikleri sizin ve hayatınızdaki bütün kadınların davranış, düşünce ve tercihlerinde sürülebilir arketipler haline gelecek. Kişiliğinizde hangi tanrıça enerjisinin baskın ve hangisinin zayıf olduğunu belirleyin ve dönüşün!

Meta Yayınları, 504 sayfa

S E V G İ L İ OKUYUCULAR

DR. BEDRİ RUHSELMAN'IN elli dört sene evvel gelmesine aracılık ettiği *İlâhî Nizam ve Kâinat* adlı ruhsal bilgileri günümüz Türkçesine uyarlanmış haliyle Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği İktisadi İşletmesi Yayınevi MTİAD 1950 okuyucularımıza Haziran ayı ile birlikte sunmuş bulunuyor.

Hızını giderek artırarak devam eden doğa olayları seliyle, depremiyle, yeniden aktif hale geçen uyuyan volkanlarıyla dünyanın kendi formundaki değişimin göstergesi olmakla birlikte, hem ülkemizde hem de diğer ülkelerde meydana gelen olaylar da başka bir boyuttaki anlayışlara doğru uyanışın, değişimin doğum sancılarını işaret ediyor.

İnsanlığı bekleyen bu önemli dönemde gerçek bir yol göstericiye, gerçek bir kılavuza yani içsel bir pusulaya ihtiyaç var. Fırtına bulutlarının kapladığı karanlık gecelerde, tek bir yıldızın tek bir işaretin olmadığı anlarda yol alanlar, kalplerinde yer alan ruhsal pusulalarına odaklanırlar. Onlar bilirler ki, bu fırtınalar onların varlıklarını güçlendirir, büyütür ve gidecekleri hedefe bir adım daha yaklaştırır. Hedef yolun kendisidir, hedef o karanlık anlarda içsel pusulayı sezme ve gözünü ona dikmek ve karşılaşılan güçlüklerde içsel ruhsal pusulayı görmektir.

İşte *İlâhî Nizam ve Kâinat* böyle bir içsel kılavuzu bize işaret ediyor. Bize bu yaşam fırtınalarında yol gösteriyor, gerçek hedefi işaret ediyor. Günümüz Türkçesiyle daha da kolay anlaşılır hale gelmesiyle, diğer dillerde yapılan çevirileriyle tüm insanlığa dalga dalga sunuluyor.

Ruhta uyanış, bilgide uyanış, sezgide uyanış, vicdanlarda uyanış, vazifede uyanış... İster yatay, ister dikey olsun her alandan gelen enerjiler, baskılar artık bu içsel uyanışın çılgınlıklarını varlıklarımızda haykırışlara dönüştürüyor. Yola çıktık bir kere, artık geri dönüş yok... Dönüş ancak varlığın kendisine, kopup geldiği varlığına, Öz'e... Pusula önümüzde... Artık dik durmanın, varlığı sağlamlaştırmanın, dış gözleri değil iç gözlerle bakmanın zamanı.

İnsanlık tatlı uykusundan uyanmak istemese de, gelen günler geceden sıyrılan gün ağarmasının işaretçisi; iç gözü açılanlar, pusulalarıyla yol almaktalar... Ya siz?

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür
A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni
Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG

Teknik Sorumlu
K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon
Yasemin TOKATLI
Can ERTÜR

Grafik Uygulama
Arif Ümit YILMAZ

Kapak
Ferda GÜRSOY

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı
Boraks Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi
Ticaret ve Pazarlama Ltd. Şti.
Maltepe Mahallesi Çiftelhavuzlar Caddesi
Ayvaldıere Yolu No: 3/3-1
Maltepe - Zeytinburnu/İSTANBUL 34160
Tel: (212) 567 64 26 - 567 54 70
www.boraks.com.tr info@boraks.com.tr

ISSN 1302-0676

TEMMUZ 2013 Sayı: 642 Cilt: 54

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
34433 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve kitap siparişleriniz için info@ruhvemadde.com adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6297501
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
<http://www.bilyay.org.tr>
<http://www.ruhvemadde.com>
<http://www.bilyayakademi.net>
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Realite** Dr. Bedri Ruhselman
- 11 **Ahmet Hızveren Abimizi Ötelame Uğurladık**
Haber
- 12 **İlham, Medyomluk, Sürrealizm:**
Yaratıcı Ayrışma Kavramı Michael Grosso
1. Bölüm
- 18 **Enerji Alanları Güvenliğinde**
Değişik Haller Hande Ersoy Odabaşoğlu
- 22 **Gerçeğin Titreşimleri - Peru Ziyareti** David Icke
1. Bölüm
- 28 **Birleştiren Bilgi -**
Yalnızlık Bir Madde midir?.. A. Cemal Gürsoy
- 31 **Negatif Düşünme** Hakan Can Tokatlı
- 34 **İyiye Odaklanma** Sandra Ingerman
- 35 **Kalbinizle Bağlantı Kurmak ve Kalpten Yaşamak**
Haber
- 36 **Ötealem** Nurhan Yalçinkaya
2. Bölüm
- 42 **Hayatlar Arası Hayat Regresyonu** Paul Aurand
2. Bölüm
- 48 **Enerji Psikolojisi** Bilun Armağan
2. Bölüm
- 53 **Ölümsüzlüğün İzleri** Joe Fisher – Joel L. Whitton
3. Bölüm
- 58 **Kitap İncelemesi - Şamanik Yolculuk**
Yazar: Sandra Ingerman İnceleyen: Eylül Erdoğan
- 63 **Etkinlikler**

Realite

Dr. Bedri Ruhselman

BU KONUNUN irdelenmesine başlarken realitenin tanımını mümkün olduğu kadar iyi yapmak ve bu kelimenin ifade ettiği anlamı iyice saptamak gerekir.

Realitenin çeşitli tanımları arasında en kapsamlı olanı Üstat'ın tanımıdır: "İnsanlar için realite, duygularının ilgili olduğu varlığa inanmalarıdır."

Bu tanımda üç öge beliriyor:

Bir varlık,

Bu varlıkla ilgilenmiş insan duygusu ve

İnanış.

Demek, realitenin insanlara göre değeri bazı koşullara bağlıdır. Ve bu koşullar her an herkeste değişik olabilir. Öyleyse önemli olarak saptamamız gereken ilk fikir, insanlar için olan realitelerin Mutlak olmayıp göreceli değerlere sahip olmalarıdır.

Ruhun duygusu her yükseklik aşamasında bir değildir. Ruh olgunlaştıkça duygu yeteneklerinde öncekiyle kıyaslanamayacak derecede gelişimler meydana gelir. Bu da onun diğer varlıklarla olan ilgi alanını genişletir. Yani yüksek bir ruhun duygu alanında nispeten daha çok varlık bulunur.

Bundan başka tekamül¹ gereği olan deneyim ve görgünün artması da duygu alanındaki varlıklar hakkında daha kapsamlı bir inceleme yapmak ve bilgi edinmek olanağını artırır ki bu da ruhta bir inanış durumunun oluşmasını sonuçlandırır. Bütün bunlardan, ruhlar yükseldikçe realitelerinin genişlemesi zorunluluğunu çıkarabiliriz.

Duygusu az, fikri dar bir budalanın, deneyimli ve bilgili bir insana göre duyup inanabileceği varlıklar pek sınırlıdır. Öyleyse böyle bir budalanın realite alanı adamakıllı dar olacaktır. Yalnız burada söz konusu olan inanış hiçbir duyguyla ve varlıkla ilgili olmayan kör bir imandan ayırılır ve böyle bir iman

1 Tekamül, sözlük anlamı "olgunlaşma", "gelişim" ve "evrim" olan bir terimdir. Deneysel spiritüalizmin temel ilkelerinden biri olan tekamül ya da ruhsal tekamül, bu alanda ruhsal gelişim anlamında kullanılmaktadır. Kısaca ruhların madde evrenindeki görgü ve deneyimini artırması olarak tanımlanır. RM

gerçekten realitenin dayandığı öğelere dayanmıyorsa realite alanı dışında kalır.

Buna karşılık, bilgi ve görgüsü pek artmış, duyguları iyice gelişmiş insanların realiteleri aşağı tabakalardakilerin nüfuz edemeyecekleri kadar zengin ve kapsamlıdır. Üstat bu fikri aşağıdaki örnekle çok güzel açıklıyor:

“Ruhun yeteneği oranında realiteler değişir. Ruhlar yükseldikleri oranda realiteye sahiptirler. Kendinizi bir ovada varsayınız; orada ufkunuzu sınırlı görürsünüz. Fakat yüksek bir tepeye çıktığınızı varsayınız; yukarı, zirveye doğru çıktıkça daha çok şey görebilirsiniz.”

Bizim bütün bilgilerimiz göreceli değerlere dayanır. Felsefede, sosyoloji ve etikte, bilimde ve sanatta Mutlak Değerler aranmaz. Üstat, “... Sizin ancak maddesel araçlar oranında bilginiz vardır, araçlarınız dışındaki bilgilerde usa vurma iş görmez,” diyor. Öyleyse aslında böyle sınırlı bir bilgiyle Mutlak Realite’den söz etmeye olanak yoktur.

Mutlak Realite ancak Yaratan’a özgüdür. Biz ne kadar yükselirsek yükselelim, bilgi ve duygularımızın Mutlak Değere varabilmesi söz konusu olmaz. Üstat’ın aşağıdaki sözleri bu fikri savunmaktadır:

“Mutlak Realite Yaratan hakkında düşünülebilir. Göreceli realitenin

Mutlak Realite karşısındaki değeri sıfırdır. Yani oran kabul etmez. Ancak birbirine göre değer kazanan göreceli realiteler, en yüksek derecelerinde bile hiçbir zaman Mutlak Realite değerini alamazlar. Bu, tanrılık niteliği kazanmak olur.”

Realite Ayrılıkları

HER İNSAN diğerlerine göre az çok yüksek veya alçak bir realiteye sahiptir. İnsanlar duygu, düşünce ve bilgilerinde ne kadar gelişirlerse o kadar yüksek realitelere sahip olurlar. Demek ki insanların yükselmeleriyle realitelerinin genişlemesi baş başa gider. Denilebilir ki her insana göre ve hatta bir insanın çeşitli hayat devrelerine göre çeşitli realiteler vardır. Önce Üstat'ı dinleyelim:

“Sizin için realite olmayan birçok şey, sizden yüksek ruhlar için realite olur. Ve daha ileriye doğru o kadar derecesi yükselmemiş olanlar için realite olmayan şeyler de daha yüksek ruhlar için realitedir. Örneğin, sizin realitenizle bizim alemimizin

(dört boyutlu alem) realiteleri arasında çok fark vardır.

Bu farkı ancak burası ile tanışmış olanlar anlayabilir. Bundan dolayı, sizin realiteleriniz dışında kalan birçok

realite vardır. Ruh aleminde bile birine oranla var olanın diğerine oranla var olmaması göreceli bir realitedir.

“Aşağı derecelerde olanlar için henüz realite olmayan şeyler yukarıdakiler için bir realitedir, daha yüksek realiteler söz konusu oldukça aşağıdakilerin onlardan haberi olmaz.”

Öyleyse realitelerin değişmesi tekamülün bir zorunluluğudur. Bu hakikati görmeyen insan tekamül halinde olduğunu fark edemez. Bir fikre, bir inanışa, bir anlayışa saplanıp kalmak, onlara Mutlak Realite değeri vermek ancak henüz deneyimleri eksik olan ruhların yapabileceği bir iştir.

Olgunluk derecelerinin sonu yoktur. Bu sonsuz yollarda görünen realitelerin de sonsuz olacağı doğaldır. Her şey değişecektir ve değişmelidir. Realitelerimiz kolay kolay değişmiyorsa olgunluk yolunda oldukça yavaş yürüdüğümüze inanabiliriz.

Karşı karşıya iki adam zihninizde canlandırdınız, bunlardan biri gözündeki bilmediği bir arıza yüzünden daha önce kendisince bilinen sarı renkleri örneğin mavi ve mavi renkleri de sarı görmeye başlasın. Bunlara sarı renkli bir kağıdın rengini sorduğunuz zaman normal adam onun sarı olduğunu, arızalı adam ise mavi olduğunu iddia etmeye başlayacaktır. Sizin gözünüz bunlardan hangisinin görme şartlarına uygunsuzsa siz de onun tarafını tutacaksınız. Fakat sizinde de bir arıza varsa ve siz de onu bambaşka bir renkte, örneğin kırmızı renkte görüyorsanız o zaman aranızda kıyamet kopacak demektir. Burada doğal olarak herkes kendi görüşünü savunacak ve diğerlerini renk körü

olmakla suçlayacaktır. Çünkü burada herkes duygusunun ilgili olduğu varlığa inanmakta kendince haklıdır. Bu bir komedidir fakat hayattaki bütün kavgaların sebebi olan ayrı görüş ve düşüncülerin bundan daha az komik olduğunu mu zannediyorsunuz?

Renk gibi elle tutulur ve maddesel olaylarda bile mümkün olabilen bu görüş ve kavrayış farkları, bizim idrak alanımızdan gittikçe uzaklaşan yüksek ruhsal ve maddesel durumlar karşısında nasıl kendini göstermeyebilir? Öyleyse kimin Mutlak Realite'den söz etmeye hakkı vardır? İşte bu haksızlığı görebilen bir insan, devamlı ve sonsuz bir araştırma zorunluluğunu ve "son bilgi" efsanesinden uzaklaşma gerekliliğini kabul eder.

Mutlak Realite'ye inanmak, insanoğlunun en büyük felaketi olmuştur. Gerçi Mutlak Realite'den söz etme suçlamasını birçoğu reddeder ve bunu kabul etmez görünür fakat aslında pek çok kimse, realitelerinin değişebileceğini akıllarına bile getirmeye dayanamaz. İşte bu çelişki bile, başlı başına bu hareketteki sağgörüsüzlüğü göstermeye yeter.

Bir realiteye saplanıp kalmak, ne pahasına olursa olsun ondan vazgeçmemek büyük bir beladır, insan ruhunu kemiren sıkıntıların en büyüğüdür. Bu belanın, bu sıkıntının yapacağı ilk büyük kötülük tekamülün zorunluluğu olan, bütün insanlar arasındaki kapsamlı sevgiyi düşmanlığa çevirmek ve kini, kibiri ve bencilliği körüklemektir. Dikkatli olanlar görmüştür ki insanoğlunun başına ne zaman büyük ya da küçük bir felaket gelse insanların birtakım göreceli ve hatalarla dolu realitelerini bir ideal

haline sokmaları buna sebep olmuştur.

Aslında geri varlıklarla dolmuş dünyamızın geri realitelerine bir de Mutlak değerler yüklenerek tapılırsa dünya bir cehennem olmaktan kurtulamaz. Bunun sonucu ruhsal tekamülün yavaşlaması ve ıstırabın artması olacaktır çünkü bu iki şey baş başa gider. Dinsel, bilimsel, toplumsal, felsefi ve benzer konularda bu yüzden doğan bağnazlığın kötü sonuçlarına her gün rastlıyoruz.

Bir gün bir peygamber çıkar; bazı realitelerden söz eder, bu kişinin talimatı şüphesiz o zaman için geri olan çevresine oranla yükseltici ve öğretici değerlere sahiptir. Nitekim onun uyarıları işini görür ve birçok insanı karanlıktan biraz daha kurtarabilir. Demek her realitenin doğuşu gibi onun da doğuşunun insanlık için faydalı ve yükseltici nedenleri vardır. Yalnız unutulmuş veya anlaşılamayan nokta, bunun da her realite gibi Mutlak olmadığı ve devresini bitirdikten sonra yerini daha yüksek bir realiteye bırakması gerektiğidir. Fakat buradaki değişimler yavaş yavaş ve her zaman ilerleyen bir biçimde gerçekleşecektir.

İşte bu hakikatin anlaşılamaması yüzünden bu dinin sağladığı faydalar zamanla ortadan kalkar, onun yerine gözleri kapalı bağnazların kavgaları ve bu kavgaların zararlı sonuçları geçer. Bu, bizim iddiamız değildir, tarihin sözüdür.

Diğer bir gün, akademik bilim kürsüsünden bir ses duyarsınız; bu ses herhangi bir konu üzerinde Mutlak yargılardan söz eder. Eğer o ses sahibinin fikir temposuna dikkat ederseniz kendisinde evrenin sanki en son hakikat

dünyasında doğduğunu sananlara özgü bir tavır görürsünüz. Bu ses bir “ekol” kurar. Bu ekolün yüzyıllarca hüküm süren öğrencileri birbirini takip eder. Bütün bu öğrenciler şüphesiz bir realitenin peşinde koşmaktadırlar. Ve bu da tekamülün bir gereğidir. Fakat eğer bu ekolün takipçileri günün birinde bu realitelerinin değişmek zorunda olduğunu ve ancak daha yüksek bir realiteye basamak oluşturduğunu bilselerdi dünyada tekamül ne kadar hızlı olurdu! Ne yazık ki böyle olmaz; nitekim o realite bütün realiteler gibi dünyada devresini tamamlar ve günün birinde onun yetiştirdiği bilim ruhu eskimeye başlar; daha yüksek bilimsel realitelere yetenekli ruhları hazırlar. Fakat ekol bağınazlığı yerinde saymaya devam eder. Yüzyıllardan beri devam eden bir kanaatin değişmez hakikatleri içerdiğine dair kör bir iman eskimiş kafalarda çivilenmiş durur. Bir zamanlar çok güzel bilimsel realiteleri ifade eden bu ekolün esasları, artık bütün bu değerlerinden kendisini soyutlayan dogmatik ve klasik bir görünüş içinde sırtıtmaya başlar. Binlerce öğrenci öğretmenlerinin sözünden başka türlü düşünmeyi günah sayar, öğretmenler ise kara kaplı kitaplarından ayrılamaz olur. Fakat bu sırada güzel evrenin olağanüstü laboratuvarlarında doğa olayları sonsuz yükselişinde olağan sessizliği ve dinginliği ile asla geri dönmek üzere ilerlemesine devam eder. İşte bu hali sezen bazı ruhlara, bu bağınazlık çerçevesini kırarlar ve yeni realitelerin öncülerini halinde yeni bir ekol kurarlar. Fakat bir bağınazlık çemberinin kırılması zorluğu içinde kurulan bu ekol de az çok bir zaman sonra

dogmatik görünüşünü sırtıttırmakta gecikmez.

Yaklaşık 1935 yılında bir profesörün üniversitede öğrencisine ders verirken, yirmi yıldan beri savunduğu bir kuramının yanlış olduğunu anladığı için karşı çıkanların fikirlerini kabul eden ve kendi iddialarından vazgeçen başka bir bilim adamı hakkındaki sözlerini burada tekrarlısam bilimdeki bağınazlığın güzel bir örneğini vermiş olurum. Bu profesör diyor ki: “F... kuramını yirmi yıl coşkuyla savunmuştur. Bu savunmasında içtendi. Fakat yirmi yıl sonra yenildi ve karşı çıkanların fikrini kabul etti. Bu durum ciddi bir bilim adamına yakışmaz. Yirmi yıllık bir zaman, bilim hayatının yarısı demektir. Bazen de bir bilim hayatı demektir. Bir bilim adamının bütün hayatı boyunca bağlandığı, savunduğu bir fikri yıkması bilimde bir intihar sayılır, bunu yapmaktansa ölmek daha iyidir!”

Metafizikte de bundan daha aşağı olmayan bağınaz hareketlere oldukça sık rastlanır. Örneğin, bir gün bir ses duyarsınız. Bu ses şöyle bağırır: Evrende maddeden başka bir şey olamaz! Her şey bizim duyu organlarımız tarafından kabul edilen maddelerle onların özelliklerinden ibarettir. Bundan dolayı insanda maddeden başka bir varlık olduğu düşünülemez. O, kendisini oluşturan maddelerin değişmesiyle düşünen ve duyan varlığını sonsuza kadar kaybeder. Tanrı, ruh gibi varlıklar soyut düşüncelerden ibarettir vb.

Bu sesin madde hakkında söylediği sözler hiç şüphesiz bir realitedir. Ve bu realite bir zamanlar fikir aleminin yoksun olduğu maddi bilgi eksikliğini tamamlamak için ruhlara kamçılanmış

ve onların düşüncelerini ataletten kurtararak tekamül kanununa hizmet etmiştir. Fakat bu hikayelerle kurulan maddeci ekol takipçileri, inandıkları ademciliğe² Mutlak Realite değerini verdikleri andan itibaren bu fikirler insanoğlunun bünyesini eritip darmadağın edecek bir zehir gücüyle ortalığa yayılmaya başlamıştır. O zaman bu ekol takipçileri realitelerinin daha yüksek maddi bilgilere basamak olduğunu tamamıyla unuttular ve dogmatik bir bağınazlık içinde boğulup kaldılar.

Şüphesiz madde, dünyamızın ve hatta evrenimizin esasıdır ve bizim için sonsuzdur, kavranması mümkün değildir. Biz maddesiz hiçbir şekilde

² Ademcilik: Yirminci yüzyılın başında Rusya'da ortaya çıkan bu edebiyat çığırı, simgeciliğe (sembolizme) karşı bir tepki olup eşyayı sanki Adem'in gözüyle görüyormuş gibi mistikçilikten uzak bir kavrayışla kavrayarak, gerçek anlamında kullanılmış kelimelerle anlatmak yoludur. Bu çığıra Dorukçuluk da denir. RM

düşünemeyiz ve hiçbir şeyi idrak edemeyiz. Gerek madde ve boyut hakkında söylediğimiz sözler, gerek şimdiye kadar maddeye her konuda verdiğimiz değerler, maddeyi kapsamlı anlamda düşünmek ve ademci olmamak koşuluyla, bizim de ne kadar ileride bir maddeci olduğumuzu gösterir. Bu bakımdan maddeciler haklıdır fakat yalnız bu bakımdan! Çünkü öncelikle madde, ademci maddecilerin düşündüğü gibi kaba hislerimiz tarafından sınırlanmış olan basit birkaç haldeki maddeden ibaret değildir. İkincisi, maddenin sonu ve ondan sonrası hakkındaki son sözü söylemek bizler için mümkün olmaz. Üçüncüsü metapsişik bazı kuvvetlerle fizikokimya maddi özellikler arasında ortak noktaların olduğunu -maddecilerin ifadesinde olduğu gibi- mutlak bir yargıyla iddia etmeye hak verecek ortak hiçbir bilimsel delil yoktur. Oysa bilimsel hale gelmiş

*Vicdan
özgürlüğünün
olmadığı yerde
yücelme yoktur.*

bütün metapsişik olaylar bunun tersini göstermektedir. Böylece maddecilerin yaptığı gibi yalnızca duygusal ve keyfi yargılarla Mutlak Realite binasının kurulabileceğinden söz edilebilir mi? Buna rağmen insanlar ademci bir maddeci görüşe bağlıysa bu, yalnız ve yalnız bir bağnazlığın sonucu olabilir.

İnsanoğlunun başına bir bela halinde çöken bağnazlığın karanlık örneklerini çoğaltmaya gerek görmüyorum. Engizisyon işkenceleri, din ve hele son zamanlarda ırkçılık uğrunda yapılan boğuşmalar ve cinayetler üzerinde durarak okuyucularımın ruhunu ağır kasvet bulutlarıyla örtmek istemiyorum. Bilimde, sanatta, fikir ve duygu hayatında ortalığı karartan, alanları daraltan, ruhları kısıvrak bağlayarak onların bütün serbest tekamül hareketlerine engel olan şey bağnazlık olmuştur. Bağnazlığa bilgisizliğin, görgüsüzlüğün, bir kelimeyle ruh geriliğinin bir belirtisi olarak bakabiliriz. Bundan insanı kurtaracak bir tek yol vardır, o da hiçbir bilginin, hiçbir düşüncenin ve hiçbir inanın Mutlak olmadığını ve bütün bunların zamanla değişmek ve daha yüksek bilgilere, düşüncelere,

inanişlara yerlerini terk etmek zorunluluğunda olduğunu anlamının çaresini araştırmaktır ki bu da ruhun tekamülü ile olur. Yalnız kitaba, yalnız öğretmene körü körüne bağlanmak tekamülün yolu değildir. Olgunluk bu kadarcık bir işle elde edilseydi ne kadar kolay olurdu! İnsan ruhunun ilerlemesinde gerekli ve zorunlu olan çabanın gösterilmesine olanak hazırlayan alan, doğa ve onun içindeki deneyimlerdir. Bu da tam serbestliğini kullanarak ruhun çeşitli doğa olayları içinde yaşamasıyla gerçekleşir. İnsan burada kendi iradesiyle ve kendi çabasıyla düşe kalka yürüyecek ve ilerleyecektir. Yine tekrarlıyoruz: Vicdan özgürlüğünün olmadığı yerde yücelme yoktur ve bağnazlıkla vicdan özgürlüğü asla bağdaşamaz!

Burada birçoklarının düşündüğü gibi klasik bağlardan kurtulup serbest bir fikir ve deneyim hayatına atılınca insanın başıboş bir halde hayal ve hata alemlerinde uçmaya başlayarak kendini kaybedeceğinden korkmak hataların en büyüğüne düşmek olur! Şunu asla unutmamak gerekir ki -bir tehlike olası ise- büyük bir iyi niyetle ve yükselmek, doğada yararlı bir öge olmak amacıyla doğanın sonsuz güzelliklerini, ders alınacak olaylarını seyre dalmış bir ruhun uğrayacağı kesin olan hatalı yollar; tozlu bir kitaba, geçmiş realitelere bağlı örümceklenmiş beyinli bağnaz bir öğretmenin donmuş ve modası geçmiş anlayışlarına bağnaz bir şekilde bağlanıp atalete düşen ve bütün vicdan özgürlüğünü kaybeden kişilerin içinde uyuşup kaldıkları hatalı yollar kadar tehlikeli değildir. □

Dr. Bedri Ruhselman'ın *Ruh ve Kainat* adlı eserinin 2. cildinin 329-331 ve 339-347. sayfalarından günümüz Türkçesine uyarlayan: Neslihan Kosova.

HABER

Ahmet Hızveren Abimizi Ötelame Uğurladık

MTİA Derneğinde *İlâhî Nizam ve Kâinat* 'ın çıktığı gün konuşma yaparken.

BAZI İNSANLAR vardır, bir vazifeye yıllarca hizmet etme şansına sahip olurlar. O insanlar hayatlarını ruhsallık üzerine adanmışlardır. Hayatlarının çizgisini bu yola hizmet etmek belirlemiştir. Yılların değişimlerine şahitlik etmişler, gençleri öğütlerle yönlendirmişler ve yol göstermişlerdir. İşte Ahmet Hızveren, hepimizin Ahmet Abisi, böyle bir insandı.

Kimi zaman yapılan pek çok önemli celselere şahitlik etti, kimi zaman Anadolu'yu karış karış dolaştı ve kitap sattı. Yeni açılan kardeş derneklerin en büyük destekçisiydi. Merkezin enerjilerini dört bir yana taşıdı.

Gençleri düşünmeye zorlayan sorularıyla, keyifli ruhsal sohbetleriyle, çaça danslarıyla hepimizin kalbinde ayrı bir yeri var. O yerini hep koruyacak.

22 Haziran Cumartesi günü fiziksel bedenini terk etti ve aynı istediği gibi kimseye yük olmadan, her işi hızla tamamlanarak öteleme kolayca geçti. Arkasında sadece huzur bıraktı ve vazifesine devam etmek üzere başka bir boyutta yerini aldı.

En son okuduğu kitap, öldüğünde başucunda duran Dr. Bedri Ruhselman'ın *İlâhî Nizam ve Kâinat* adlı kitabıydı. Ne mutlu ona ki bu özel zamanların parçası oldu.

Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneği (MTIAD) ve Bilyay Vakfı olarak Ahmet abimizi kalplerimizde çok derin bir sevgiyle anıyoruz. Gülen yüzünü, sınırlarımızı genişletici sorularını, çaça danslarını hiçbir zaman unutmayacağız...

□

İlham, Medyomluk, Sürrealizm: Yaratıcı Ayrışma Kavramı

Michael Grosso

1. Bölüm

AYRIŞMA (dissociation), zihinsel yaşamın normal bir parçasıdır. Örneğin, bazen bir telefon konuşması yaptıktan sonra bilinçdışı biçimde karmakarışık birtakım karalamalar yaptığımı fark ederim. Bazen araba kullanırken olağan farkındalığım rutin davranışlarımdan bağımsız hale gelir ve gideceğim yere vardığımda oraya nasıl gelmiş olduğumu hatırlayamam. Diğer yandan füğ, kişilik yitimi ya da ayrıışmış kimlik bozukluğu gibi haller adaptasyonsuzluk olarak görülür ve bu yüzden de patolojik olarak etiketlenir.

Ayrışma süreci bir derece sorunudur. Bu yüzden karalamak rüya haliyle karşılaştırıldığında küçük bir amnezi halinin oluştuğu yarı otomatik bir eylemdir. Fakat ayrışmanın yüzeysel bir türü olan karalama zamanla otomatik yazı ya da çizim haline dönüşebilir.

Krippner'in işaret ettiği gibi, ayrışma fenomeninin yorumları kültüre göre değişir. Bizim rasyonalist kültürümüzde ayrışma patolojik olarak görülürken bir diğer kültürde bambaşka bir şekilde görülebilir. Krippner Puerto Rico'daki ruhsal celseler hakkında "Bu medyomlar dünyayla bir şekilde bağlantılarının kopmuş olduğu fikrini reddedeceklerdir çünkü tam tersine onlar evrenin hayati bir parçasıyla bağlantı kurmaktadırlar," diye yazmıştır.

Yaratıcı ayrışma kavramını tartışırken Krippner'in bakış açısını güçlendirmek istiyorum: Kırılma ya da bağlantı kopukluğu olarak görülen şey aslında daha büyük bir bütünlüğe ya da daha yüksek bir bütünleşmeye bir giriş olarak görülebilir. Bu hal, aşağıda da örneklerini göreceğimiz üzere, daha yüksek bir düzeyle "yeniden birleşmeden" önce aşağı

benliğin ya da olağan gerçekliğin bazı yönlerinden “ayrışmak” anlamına gelir. Yaratıcı ayrışma paradoksaldır, çünkü aynı anda hem yıkıcı hem de yeniden yapıcıdır. Aşağıda yaratıcı ayrışmanın birbirleriyle ilişkili üç tipini ele alacağız: ilham, medyomluk ve sürrealizm. Okuyucuların yaratıcılık fikri hakkındaki sezgisel anlayışlarına güveneceğim.

İlham

İLHAM ve ayrışma arasındaki bağlantı mitik Müzler fikrinde görülebilir. Yunan mitolojisine göre, dokuz müz vardır ve hepsi de Zeus’un kızlarıdır. Hesiod *Teogoni* adlı eserinde “koyunlarını güderken kendisine o görkemli şarkıların” nasıl öğretildiğini tasvir eder. “Bana bir değnek verdiler, sağlam bir defne sürgünüydü.. ve içime ilahi sesi üflediler, olacak ve olmuş şeyleri kutlayan.” Homer de “şimdiyi, geçmişi ve geleceği söyleyen kahin Calchas’ın peygamberane armağanını tanımlamak için kesin sözcükler kullanmıştır. Yine, *Iliad*’da şair Müzleri çağırır: “Sizler tanrıçalarsınız ve her şeyi bilersiniz.” Şair Müzler aracılığıyla her şeyin huzuruna gelmiş ve böylelikle olağan benliğinin sınırlarını aşabilmiştir.

Hesiod’un “içime ilahi sesi üflediler” ifadesi açıkça onun normal sesinden ve zihninden ayrılmış olduğunu ifade etmektedir. Şimdi ilahi ses onun vasıtasıyla konuşmakta ve bunun kanıtı olarak da o, geçmişin ve geleceğin şarkısını söyleyebilmektedir. Hesiod, tam anlamıyla *ilhamlıdır*; bir ruh onun içine üflenmiştir. Bu tanım ilhamın hiperventilasyon yoluyla ayrışma

meydana getirdiğini ifade eder ki, bu durumun değiştirilmiş bilinç hallerini (normal farkındalığın örüntüleriyle bağlantısı kopmuş haller) ortaya çıkarttığı bilinmektedir.

Müzlerden, ayrılmış bilinç halinin kaynağı olarak söz eden bir başka referans rasyonalizmin sınırlarını bilen büyük bir filozoftan gelmektedir. Eflatun’un *Fedr* adlı eserinde Sokrat, “en büyük lütuflar delilik yoluyla ortaya çıkar.” demektedir. Birkaç yaratıcı delilik tipi arasında Sokrat özellikle “Müzler tarafından ele geçirilme”den söz eder ki, onların yardımı olmaksızın hiçbir şair yücelik sınırına ulaşamaz. Odyssey’de bir Müz Demodocus’u sever ve onu görüş alanının dışına götürerek ona şairin ilhamlı sesini verir. Dodds (1968) Müz’ün anlamını yorumlarken “yaratıcı eserlerin egonun işi olmadığı hissi”nden söz eder. Diğer bir deyişle, aslında yaratıcılık ayrışmayla bağlantılıdır.

Birçok yaratıcı sanatçılar kendi ilham deneyimlerini tanımlamışlardır. İşte size Batı’dan birkaç örnek: William Blake 25 Nisan 1803 tarihli bir mektubunda “Ebediyetteki arkadaşlar”ından söz etmiş ve onları kendisine çabucak dikte ettirilen şiirlerinin kaynağı olarak göstermiştir (Wilson, 1971, s. 330). Blake deneyiminin istem dışı yapısını vurgulamış ve eserlerinin “önceden düşünmeksizin hatta iradesine zıt” biçimde üretildiğini ifade etmiştir. Blake’in “Ebediyetteki arkadaşlar” deyimini birebir anlamda anlaşılabilir, çünkü birçok şairler, peygamberler ve medyomlar kendilerine dikte ettirilen şeylerin kaynağının, yalnızca kendi bilinçli zihinlerinin akışı dışında değil, fakat

tamamıyla farklı bir zihin, alem ya da gerçeklik boyutu içerisinde bulunduğunu söylemişlerdir.

Wolfgang Amadeus Mozart, çok erken yaşlarda büyük bir müzikal hafıza ve besteleme yeteneği sergileyen bir dahiydi. Onun bazı yetenekleri aslında günümüzde “deha sendromu” (savant syndrome) olarak tanımladığımız şeyi andırmaktadır. Örneğin bazı müzikal dahiler gibi Mozart da bir müzik parçasını bir kez duyduğunda onu her notasına varıncaya kadar tekrarlayabiliyordu. Bunun yanında o yalnızca üstün bir müzik hafızasına sahip olmakla kalmamış, orijinal bir müzisyen olarak da yetişmişti. Mektuplarından birisinde eserlerini nasıl bestelediği hakkında ilginç ayrıntılar vermektedir: “Tam anlamıyla kendi başıma olduğum, bütünüyle yalnız ve neşeli olduğum zamanlar, mesela bir at arabasında giderken ya da güzel bir yemeğin ardından yürürken veya uyuyamadığım gecelerde... işte bu haller fikirlerimin

en iyi akıp geldiği ve en bereketli olduğu zamanlardır. Nereden ve nasıl geldiklerini bilmediğim gibi onları zorlayamam” (Ghiselin, 1952, s. 45).

Mozart kontrapuan kurallarını nasıl uyguladığını, ilham yoluyla gelen fikirlerini değişik çalgılara nasıl adapte ettiğini tanımlarken “eserim zihnimde hemen hemem tamamlanmış halde karşımda durur ve ben onu iyi bir resim ya da güzel bir heykele bakar gibi inceleyebilirim. Partileri kendi muhayyilemde birbiri ardına işitmem, ancak onları olduğu gibi bir seferde duyarım ve bu süreç, hoş ve canlı bir rüya içerisinde gerçekleşir.” demektedir.

Mozart’ın kağıda aktardığı eserlerinin “canlı rüya”sında işittiklerinden farklı olduğu nadirdir. Çünkü yazma süreci tamamen otomatiktir: “Etrafımda ne olursa olsun, yazarım. Bu sırada tavuklar, kazlar hakkında, Gretel ve Baerbel ya da başka konular hakkında konuşabilirim.” Diğer bir deyişle o

Janet'in "dikkat dağıtma yöntemi" dediği şeyi kullanarak ikinci benliğini ön plana çıkartıyordu. Bilinçli zihnini kazlar ya da kızlar hakkında gevezelik edecek kadar ıvrı zıvrı şeylerle meşgul ederken, elleriyle, mantal olarak tamamlamış olduğu şeyi kağıda aktarıyordu. "Tüm bunlar," diye yazıyordu Mozart, "teşekkür borçlu olduğum ilahi Yapımcı'mın bana en büyük armağanıdır."

Friedrich Nietzsche kendi otobiyografisi *Ecce Homo*'da *Zerdüşt Böyle Diyordu* adlı eserini nasıl yazdığını anlatmaktadır. 1886 kışı, İtalya'nın Rapallo kentinde Nietzsche kendi değimiyle Zerdüşt fikri tarafından istila edilmiştir. "On dokuzuncu yüzyılın sonu gibi bir zamanda şairlerin ilhama esir olacağı gibi bir kaniya sahip olan birini bulabilir misiniz? Eğer hayır diyorsanız, bunu tanımlayacağım. Eğer insanın içerisinde en küçücük bir batıl inanç kalıntısı varsa, bu kişi bir insanın Tanrısal gücün enkarnasyonu, sözcüsü ya da medyomu olabileceği fikrini tam anlamıyla reddetmeyecektir. Vahiy kavramı bu durumu kolayca açıklar ve ben bununla derinden sarsıcı ve rahatsız edici, tarif edilmez bir açıklık ve kesinlikle aniden görülür ve duyulur hale gelen bir şeyleri kastediyorum. Kişi bunu duyar -araştırmaz; alır- ve kimin verdiğini sormaz: Bir düşünce kaçınılmaz ve tereddütsüz biçimde şimşek gibi çakar ve o anda seçeneğim yoktur... Her şey istemim dışında olur, özgürlük, bağımsızlık, güç ve ilahilik fişkırması gibi" (Ghiselin, 1952, s. 202).

"Tanrı öldü" sözünü söylemiş olan bir yazar kendi ilham deneyimini tanımlamak için dinsel sözcükler kullanmakta tereddüt etmemektedir: "enkarnasyon", "sözcü", "medyom",

"Tanrısal güç", "vahiy", "istem dışı", "ilahilik". Alıntı kısımlarındaki her şey sıradan egosal uyanıklığın "zorlayıcı" biçimde kenara itildiğini ve bu suretle başka bir şeyin akması için yol açıldığını göstermektedir. Buradaki anahtar terim "istem dışı"dır. Yazarın "başka bir seçeneği yoktur." "Kişi araştırmaz," diye yazar Nietzsche. İlham halinde bilinçli zihin bir şeyi araştırmaz; "fişkırmaya" ise "ilahilik" in zorlamasıyla olmuştur. Bu durum bize Picasso'nun sözlerini hatırlatır: "Araştırmam, bulurum."

Nietzsche'ye göre ilham artmış bir canlılık deneyimidir. "Yaratıcı enerjimin en rahat biçimde aktığı zaman kaslarıma ait etkinlik daima en üst düzeydedir. Ruhum bir kenara bırakalım, beden canılaşmıştır. Böyle bir durumda dans ederim; en ufak bir yorgunluk olmaksızın dağlarda yedi sekiz saat dolaşırım. İyi uyurum, bol bol gülerim; tam anlamıyla canlı ve sabırlıyım." Diğer taraftan birçok medyomlar gibi, böyle bir ilham patlamasının hemen öncesinde ve sonrasında Nietzsche'nin sağlığı kötüleşiyordu.

İlham getiren yaratıcı ayrışmaya ait bir diğer örnek büyük bir şairin şiirsel enerjilerini açığa çıkartma girişimidir. 15 Mayıs 1871 tarihinde Arthur Rimbaud, Paul Demeny'ye yazdığı mektupta ayrışmış şiirsel görücülük haline ulaşmak için geliştirdiği Kartezyen karşıtı yöntemi tanımlıyordu (1957, s. 28-35). Rimbaud bu mektubu yazdığı sırada 16 yaşındaydı ve 19 yaşında yazma kariyeri son buldu.

"Şiirin geleceği üzerine söylev" başlıklı bu mektubu maji ve okült bilimlerle ilgili kitapların içine gömülmesinin ardından yazılmıştı.

Burada iki kez “evrensel ruh” ya da zihin fikrinden söz ediyordu. Rimbaud’a göre gelecekte şiirin ölçüsü onun vizyoner orijinalitesi olacaktır. Her şair “kendi zamanında evrensel ruh içerisinde açığa çıkan bilinmeyenleri” tanımlayacaktı. Rimbaud şairi bilinmeyenin kaşifi olarak görüyordu. “Bu yüzden kendimi vizyoner haline getirmeye çalışıyorum,” diye yazıyordu (1957, s. 34).

Kendini bir *görücü* ya da vizyoner olarak yetiştirme projesinin merkezinde yaratıcı ayrışma tekniği vardır. “Ben bir başkasıyım,” sözleri bu ünlü mektubun pek çok yerinde göze çarpıyordu. Sıradan Ben gerçek şairin Ben’i değildir, o yalnızca bir “memurdur”. “Diğer” benlik ise şairin uyandırmaya çalıştığı şeydir. Bu suretle o konvansiyonel egosundan ve dünyayı konvansiyonel biçimde algılamaktan sıyrılmaktaydı. “Şair olmak isteyen bir insanın ilk yapması gereken çalışma bütünüyle kendini bilme çalışmasıdır (1957, s. 28-35).” Normal parçalanmış hal içerisinde varlığımızı oluşturan benliğin -evrensel ruh- “tamamı” bizim için bilinçdışı durumdadır.

Bir insanı vizyoner hale getirmek ve benliğinin bütününe açığa çıkarmak bir tür şiddet eylemidir, ve “ruh canavarımsı bir hale getirilmelidir.” Şair, aynı Prometheus gibi, tüm duyularından çözülerek kendini vizyoner haline getiren bir “ateş hırsızdır”. Aşkın, ıstırabın, çılgınlığın her biçimiyle o kendisini arar, kendi içindeki tüm zehirleri tüketir, ancak özlerini kendinde muhafaza eder (1957, s. 32).” Konvansiyonel duyu hayatının sistematik olarak terk edilmesi diğer benliğe ve şiirin geleceğindeki hedef

olan bilinmeyene giden yoldur. Rimbaud şiirin geleceğinden Grek dönemine geri dönüş olarak söz eder. Bu konuyu detaylandırmaz, ancak bununla herhalde Eflatun’un kutsal deliliği gerçek şiirin temeli olarak görmesi fikrine gönderme yapmaktadır. Rimbaud’un göndelik ego ve duyu hayatından bilinçli olarak ayrışma teorisi yirminci yüzyılın ilk dönemlerindeki sürrealistler tarafından tekrar gündeme getirilmiştir. Gelecek bölümden sonra bu konuya tekrar döneceğiz.

Medyomluk

İLHAM medyomluğun akrabasıdır (Salter, 1961, s. 78-94). Medyomu ayrışma süresince bilinçdışı kaynaklarla ilişki kurma kolaylığına sahip bir kimse olarak tanımlayabiliriz. Bu tanım ölümlerle ya da ruhlarla iletişim kurma iddialarına yansız biçimde yaklaşır. Bu türden iddialara ait kanıtların değerlendirilmesi konumuz dışındadır, çünkü burada yalnızca yaratıcı ayrışma kavramını tanımlıyoruz. *Yaratıcı* sözcüğünü kullanıyorum çünkü bazı medyomlar ölümlerle iletişimin yanısıra, kaliteli sanatsal eserler, olağandışı fiziksel etkiler, paranormal algılar, doğaüstü varlıklardan rehberlik alma gibi yetenekler de sergilemektedirler

Medyomluğun ayrışmacı yanına yaklaşmanın bir yolu *Rehber Varlık* fikridir. Medyomlar genellikle rehberler aracılığıyla çalışırlar. Bunların işi çeşitli alemler ya da bilinç düzeyleri arasında aracılık etmektir. Bu rehberlerin ne olduğu -ruhlar, koruyucu melekler, ikincil benlikler ya da alt kişilikler- konusu burada bizim

için önemli değildir. Bizi ilgilendiren şey, onların ne yaptıklarıdır: yani, psikolojik varlık alemleri arasındaki trafiği kolaylaştırmak, egonun bilinç içerisindeki merkezi konumundan ayrışmasına yardımcı olmak. Rehber, otonom, otomatik ve kendiliğinden hareket edebilir durumdadır. Aşağıdaki örneklerde bir başka ego, ajan ya da bilinç merkezi kendisini kişinin zihinsel hayatındaki normal akış içerisinde yerleştirmektedir.

Pearl Curran

Pearl Curran isimli 31 yaşında bir ev hanımı, 8 Temmuz 1913 tarihinde bir ouija tahtası aracılığıyla şu sözcüklerin yazıldığını gördü: “Birçok aylar evvel yaşadım. Şimdi tekrar geliyorum, Patience Worth’tur benim adım.” O gün bir dizi etkileyici edebi eserin başlangıç gününü oluşturuyordu. 17. yüzyılda yaşadığını söyleyen ve kendisine “Patience Worth” ismini veren bu özgün şahsiyet Curran’ın medyomluğu aracılığıyla binlerce şiir, altı roman ve tomarlarla felsefi metin yazdırmıştır ve bütün bu eserler medyomun normal halindeki yeteneklerini fazlasıyla aşmaktadır.

(Devam Edecek)

Broken Images Broken Selves: Dissociative Narratives in Clinical Practice (Kırık İmgeler, Kırık Benlikler: Klinik Uygulamada Disosiyatif Öyküler) adlı kitaptan (Editörler: Dr. Stanley Krippner ve Dr. Susan Marie Powers) Çeviren: M. Reşat Güner

Enerji Alanları Güvenliğinde Değişik Haller

Hande Ersoy Odabaşoğlu

SON ZAMANLARDA enerji alanları üzerine ilginç deneyimler yaşıyor enteresan hikayeler duyuyorum.

Regresyon çalışmalarında kişinin alanına yapışmış diye tabir ettiğimiz eklentilere rastlarız. Bu duruma davetsiz enerji (spirit attachment) denir ve genelde geçmiş yaşam karakterlerinin ölü olduklarının farkında olmaksızın yaşayan kişi üzerinde etki etmeleriyle oluşur. Bir miktar enerji aktarımı olmakla beraber, bu enerji eklentilerinin beklentileri, daha çok kendi bitmemiş işlerini, yapıştıkları kişinin bitirmesidir, bu yönde etkiler gönderirler. Kişi bu etkiler altında davranırken enerji kaybeder.

Hayatta olan kişilerin diğer kişiler üzerindeki etkileri var. Bu durumda daha çok enerji kaybı söz konusu. Daha farklı enerji kaybı sebepleri de var mutlaka

ama onlar şimdilik konumuz dışında kalıyor.

Mayıs ayı sonunda ileri seviye şamanik yolculuk eğitimindeydik. Elbette bu konu kendi içinde birkaç bölümlük bir yazı dizisi olabilecek kadar çok malzeme barındırıyor ama ben bu seferlik dikkatimi, pratik hayatta herkesin başına gelen enerji alanları konusuna odakladım.

Eğitim sırasında enerji alanları üzerine çok pratik bir uygulama yaptık. Bize, iki adım ötemize bir obje ondan da iki adım öteye ikinci bir obje yerleştirmemizi istediler. Sonra gözlerimizi kapayıp en sevdiğimiz kişinin bu alanlara girdiğini imgeledik; daha sonra da hiç sevmediğimiz veya bizi çok rahatsız eden bir kişi ile aynı deneyimi tekrarladık. Sevmediğim kişi ilk alana girdiğinde neredeyse bedenimin dalgalandığını hissettim ve sanki önümde bir kapı açıldı ve enerjim oradan dışarı akmaya başladı. Derken bana biraz daha yaklaşıncı bu sefer tepemde bir açıklık oluştu ve sanki yukarı doğru enerjim kaçmaya başladı. Egzersiz

sonunda şaman öğretmenimiz Leo Rutherford, “İşte enerji kaybına iyi bir örnek, tam olarak enerjimizi böyle kaybediyoruz,” şeklinde bir yorum getirdi. Dolayısıyla kişisel olarak bunu test edip enerji kaybetmeye başladığımızda bunu nasıl fark edebileceğimizi keşfetmek mümkün.

Spiritüel konularla ilgilenmeye başladığımda en büyük endişem enerji alanımı koruyamazsam korkusuydu. Aura okuyanlar, zihin okuyanlar, enerji hırsızları vs. üzerine pek çok hikayeler duymuştum, kendimi nasıl koruyacağım konusunda hiç fikrim yoktu. İlk adımımı Fadime Emir’in “Psişik Korunma” seminerinde attım. Hala okumamış olanınız varsa Meta Yayınları’ndan çıkan *Psişik Korunma* kitabını herkese öneririm. Bu seminerde öncelikle öğrendim ki enerjiler niyeti takip ediyor. Pozitif anlamda da negatif anlamda da. Eğer siz alanınızı güçlendirip korumaya alırsanız güvendesinizdir. Elbette bu her çeşit saldırıya karşı yeterli olmayabilir ama gündelik hayatta harika bir korunma sağlar. Peki ya daha öte

girişimlere karşı neler yapılabilir? Örneğin bir arkadaşım öyle bir hikaye anlattı ki meselenin neresinde duracağımı şaşırdım. Son derece güvenilir olduğundan emin olduğum başka bir arkadaşımın üzerindeki geçmiş yaşam karakterinin istemsizce eyleme geçip diğer kişileri negatif etkilediğinden, enerjilerini çaldığından bahsediyordu. Bu benim için önce çok sarsıcı nitelikteydi. Yine de sakince izlemede kalmayı ve daha derin anlamını anlamaya çalıştım. Sonra şuna karar verdim herkes kendinden sorumlu. Kendinden derken fizik, duygu, zihin bedenlerinden, tüm enerji alanlarından kendisi sorumlu demek istiyorum.

Eğer günlük hayatın koşturmacası içinde kendi varlığımızı unutursak başımıza pek çok şey gelmesi mümkün. Oysa gerçek varlığımızla

mümkün olduğunca daha çok irtibatta kalmayı başarabilirsek zamanla enerji alanımızdaki titreşimleri, değişiklikleri fark edebilmek mümkün; tıpkı en başta egzersizde bahsettiğim gibi. Negatif bir etki veya enerji kaybı gibi durumlarda da “dur” diyebiliriz. Kendi başımıza baş edemediğimiz bir durumla karşı karşıyaysak da her zaman için bu konuda uzman birinden yardım almak mümkün.

Öte yandan alanınızda hissettiğiniz herkesin ille de bunu bilinçli yapması veya kötü niyetli olması gerekmiyor. Hatta son derece büyük faydaları olması da bir ihtimal.

Kısa bir süre önce enerjimi çok düşük hissediyordum. Alanımı güçlendiriyorum, koruma yapıyorum yok bir türlü belli bir yüzdenin üzerine çıkamıyorum. “Enerjimi nasıl kaybediyorum, her neyse, her

kimse çıksın karşıma” diye niyet edip kapadım gözümü. Hayda, çok sevdiğim ve pozitif enerjisinden, iyi niyetinden zerre kuşkulanmadığım bir arkadaşım çıktı karşıma. O kadar şaşırdım ve üzüldüm ki neler olduğunu biraz daha anlayıncaya kadar hiç bir şey yapmamaya karar verdim. Cevap bir süre sonra kendiliğinden geldi. Yanıma geldi ve bana dedi ki “Hande seni bir süredir alanımda görüyorum.” Önce o da anlamlandıramamış daha sonra gidip kontrol etmiş ve meselenin ikimiz dışında üçüncü bir kişinin etkisiyle gerçekleştiğini bulmuş. Bunu benimle paylaşması aramızdaki güveni pekiştirmekle kalmadı çözüm bekleyen bir konuyu da aydınlığa çıkardı.

Öte yandan aynı şekilde bir başka olay daha geldi başıma. Gözümü kapıyorum, yanı başımda bir arkadaşım beliriyor. Ne yapsam uzaklaştıramıyorum. Tam karşımda gözlerimin içine bakıyor. Bir negatif etki almıyorum ama niye bu karşılaşmayı yaşıyorum, diye de merak ediyorum. En basit ve etkili soruyu sordum “Neden alanımdasın?” ve çok basit bir yanıt aldım “Bilmiyorum”.

Sonunda bir boşluk bulduğumda kısa bir çalışma yaptım. Meseleyi korku içinde savunma niyetiyle değil tam tersine açıklıkla ve güvenle yapmayı seçtim. Sonunda karşımdaki kişiye yardımcı olabileceğim bir vizyon gelmesiyle onun da iznini alarak çalışmaya başladım ve bilgilerim dahilinde iyileştirme ve şifa yaptım. İlk fırsatta da kendisiyle paylaştım ve öğrendim ki o da aynı konu üzerinde yeni karşılaşmalar ve şifalanmalar yaşıyormuş.

Son dönemlerdeki benzer konuların peş peşe gelmesi, anlattığım iki olayın

*Korku
savunma
ihtiyacı
doğurur.*

eş zamanlılığı bana şunu öğretti, korku savunma ihtiyacı doğuruyor. Savunma psikolojisi, gerekirse saldırabilirim iç güdüsünü tetikliyor ve hem enerji alanınız hem fiziksel kimyasallarınız bu dürtülerle harekete geçiyor. Sonuç olarak köpekten korktuğunuzda, köpeğin havlamaya başlaması gibi bir kısır döngüye dönüşüyor. Oysa kendi güvenliğinize odaklanıp, karşınzdakini anlamaya, meselenin daha derinlerine bakmaya iyi niyetle yaklaşırsanız, hem kendiniz hem de başkaları için yeni çözümlere vesile olabiliyorsunuz.

Neye niyet edeceğimiz ise tamamen bize kalmış çünkü ne ekersek onu biçiyoruz. □

GERÇEĞİN TİTREŞİMLERİ

Peru Ziyareti

David Icke

1. Bölüm

HAYATIMI TÜMÜYLE değiştirmiş olan ilk Peru ziyaretimi 1991’de yapmıştım. Yirmi yıl sonra yapmış olduğum iki haftalık ikinci geziden ise 2012 Nisan’da gerçekleşti. Bu sefer ziyaretin odaklandığı belirli bir nokta olmadı, ama enerji açısından beni çok farklı bir konuma taşıyan anlar ve deneyimler yaşadım.

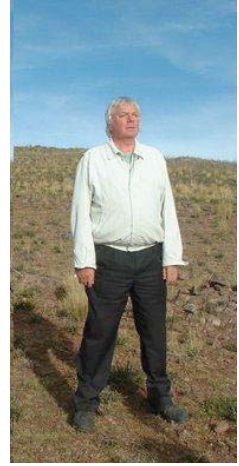
Eve döndüğümünden beri bir gariplik hissettim. İki ayrı dünya veya iki ayrı realitenin arasında kalmış gibiydim. Kendimi çok farklı hissediyor ve birçok şeyi farklı görüyordum, ama henüz bunun ne olduğunu açıklayamıyordum. Her ne oldu ise, açıklığa kavuşmadan önce, şimdiye kadar olanlarla bir bütünlük sağlanması gerekiyordu herhalde.

1991’de de bana çok derinden bir şeyler olduğunu biliyordum, ama “turkuaz periyod”um başlamadan haftalar önce bir şeyler olmuş, ne olduğunu tam olarak anlayabilmem için de aradan aylar geçmişti.

Turkuaz giysilerimi çıkaralı çok zaman oldu, zaten bu kez görüntümden bir şey olacağını sanmıyorum, ancak yine bir şeylerin değişmiş olduğu çok kesin görünüyordu. Genellikle erken kalkarım ve sabahları çalışırım, oysa döndüğümünden beri sabah 10:30’a kadar uyuyordum ve sürekli olarak bir uyku halim vardı.

Masamda oturuyordum, ama burada değildim. Çok çılgınca gibi, ama “benim” okuyucularımın çoğunun, bu duyguyu anlayacağını biliyorum. Pekala, bedenim burada, peki ben? Hiç de öyle görünmüyordu. Asıl “ben” burada oturan bedenime başka bir yerden bakıyordu.

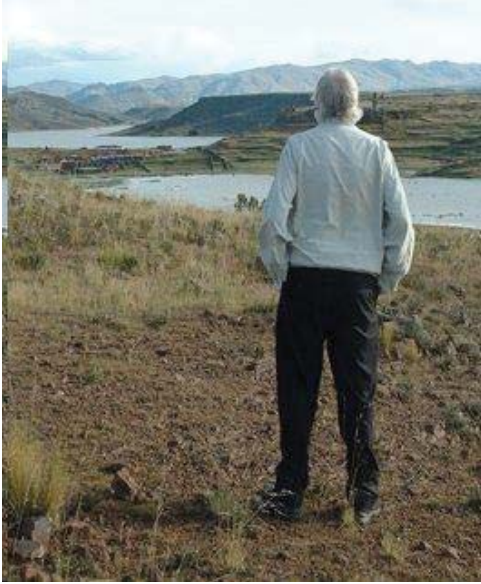
Gezinin üçüncü gününde otel odasındaiken, birdenbire odayı katederken düz yürüyemediğimi hissettim. Zaten Peru’dan göndermiş olduğum videolardan birisinin konusu da buydu. Üç dört dakika süreyle, düzgün yürümeye çalışırken, zorlayıcı bir güç ile, bir sarhoş gibi sola doğru meyil ediyordum. Sonra bayılacağımı, o yüzden de kendimi yatağa atmam gerektiğini düşündüğümü hatırlıyorum. Tam o yöne

Yeniden Peru’dayım. Benim deneyimimde burası, dünyadaki en güçlü enerjiye sahip olan topraklar.

doğru yneldiğimde, gariplik, başladığı hızla sona erdi. Durup bana neler olduğunu anlamaya çalışırken kafamda bir ses; “Beynini kaydırđık; bu andan itibaren ‘gerçek’i eskisi gibi deşifre etmeyeceksin,” diyordu.

California’da yaşayan medyum arkadaşım Monica Sepulveda o günkü e-mail’inde, benim için bir mesaj aldığını, “Artık bildiğin üçüncü boyuta veda et,” dendiğini yazmıştı. O deneyimden sonraki bir buçuk saat boyunca bu “dünya”da veya “gerçek”te değildim. Bu “gerçek’e başka bir “yer”den bakıyor gibiydim. Gezinin geriye kalan süresince hep bir Şeylerin değişmiş olduğunu hissettim, ama eve döndükten sonra dahası da vardı.

1991’de her Şeyin değiştiği Sillustani’deki o nokta.

Gezi programına göre 15. ve 16. Yüzyıllarda Inka İmparatorluğu’nun başkenti olan Cusco’ya, dağın tepesinde yer alan “kayıp Őehir” Machu Picchu’ya, deniz seviyesinden 3.900

metre yseklikteki Titikaka Glne ve Puno’ya gittik. 1991’de hayatımı değiştiren müthiş deneyimi yaşamış olduğum Sillustani, Puno’da yer alıyordu ve gittiğimiz her yerde enerji son derece hoş ve gclyd. Gezinin sonuna doğru aklımızdan çıkmayacak en belirgin anı, Bolivya’daki Tiwanaku veya Tiahuanaco denilen antik sit alanını gezmek üzere sınırı geçişimiz oldu. Oradaki enerji “hoş” olmaktan başka her Őeydi...

Tiwanaku’daki tapınaktaki enerji sadece “korkunç”tu.

Eğer aranızda, insan düşünce ve duygularının enerji alanlarını etkilediğine inanmayanlar varsa buyursunlar Tiwanaku’ya gitmek için Peru-Bolivya sınırını geçsinler. İki lke arasındaki nehir köprüsünü geçerken, kendinizi kesinlikle farklı bir boyuta veya cehenneme geçer gibi hissediyorsunuz. Peru kalbinize dokunuyor (kalp Şakrasına), ama Bolivya tam karındaki, duygusal akranıza vuruyor. Gruptaki hemen hemen herkes aynı “vay be!” duygusunu deneyimlemiş. Zaten Bolivya sınırındaki üniformalar da bu negatif enerji ile etkileşim içerisindeydi. Herhalde hepsi de “espri anlayışı bypass operasyonu” geçirmiş

oldukları hastaneden yeni çıkmış olmalıydılar!

Çeşitli milletlere mensup turistlerin ülkeye birkaç saatliğine giriş yapması gibi basit bir işlemin gerçekleştirilmesi asırlar kadar uzun sürdü. Bolivya tarafındaki sınır kasabası pislik içerisindeydi. Sınırdan Tiwanaku'ya 40 dakika süren yol boyunca da birisi polis, diğeri askeri iki kontrol noktasında hem gidişte hem dönüşte durdurulduk. "Bolivya'ya bir polis devleti gelecek," diye kehanette bulunacak biri çıkarsa haberi olsun çok geç kaldı.

Tiwanaku enerji açısından berbat bir yer. Bu negatif enerjiyi, "tanrıları", bana göre ise "sürüngen" enerjiyi çağırarak üzere insan kurban etme törenlerinin yapıldığı dünyanın birçok yerinde hissetmişimdir.

Tiwanaku'daki tapınağın tören meydanındaki duvarlarından insan yüzleri çıkıyordu. Bu, törenlerde enerjinin doruğa yükseldiği anda gelen tanrıları sembolize ediyor olmalıydı. Bugün önemli Satanik ritüellerde de bu tür şeyler oluyor. Tiwanaku'dayken bizim gruptaki kişiler de aynı enerjiyi karın bölgelerinde hissetmişler. Böylece insanların aynı 'tanrılar'

tarafından köle edilmiş olduklarının anlaşılması açısından oldukça önemli bir konu açığa çıkmış oluyor.

İnsan enerji alanına ve holografik bedenine nüfuz eden ana şakra noktaları, farklı frekanslara rezonans olur. Potansiyel olarak en yüksek ve güçlü enerji merkezi kalp şakrası, en düşük enerji merkezi de, karındaki duygusal şakradır. Karın şakrası da çok güçlü olabilir, ama bu ancak kalbin farklı titreşimi ile sağlanabilir.

Kalp şakrası ile karın şakrası farklı iki realiteyi, özgürlüğü ve köleliği temsil eder. Kalp şakrası bizi "içsel akıl"a veya "bilis"e, "bilinç"in gelişmiş seviyelerine, "gerçek benlik"e, duygusal karın şakrası ise, "sürüngen ırk" tarafından manipüle edilmiş olan bizleri düşük frekanslı duygusal "hal"lere bağlar. Ben buna bilim adamlarının, "deşifre etmediğini" söyleyip, tam olarak ne işe yaradığını çözmemiş oldukları DNA'nın %90'luk bölümüne implant edilmiş olan biyolojik duygusal yazılım programı" diyorum.

Genel olarak insan toplumu özellikle; korku, stres, tedirginlik, endişe, suçluluk, alınma gibi duygularla bu duygusal programları tetikleyecek şekilde yapılandırılmış. Duyguları nerede hissedersiniz? Duygusal şakranın enerji dengesizliği, barsaklar ve kolondan gelen sıkıntılar şeklinde baş gösterir.

Bu duygular arasından "alınma" göğüs bölgesinde hissedilir, önce kalp şakrasını baskılar, kişide kalbin gerçek "akıl"ı olmazsa, benliğine, beyinin hakim olduğu duygusal şakra egemen olur. Şimdi insan ırkının büyük bir özelliğini tarif etmiş oldum. Tesadüf mü dersiniz? Asla. Global komplonun

bütün amacı kalp şakrasını baskılamak, duygusal şakra ve beyin akli ile de istediği realiteyi kabul ettirmektir.

Peru'nun, "kalp" yerlerini gezdik, grubun tamamı da bunu yansıttı. Bu realite ile etkileşimin ana noktası kalp şakrasıydı çünkü bu, düşük frekanslı duyguların ürettiği enerji alanlarına dayalı kontrol "Matriks"inin duvarlarının çok ötesi ile rezonans olur.

Bolivya sınırını geçip düşük frekanslı karın şakrası merkezli Tiwanaku'ya ulaşıncaya kadar kahkahalar, iyimserlik ve neşe dolu, yani kalp şakrası merkezli duygular içerisindeydik. Enerjideki değişim, grubun halinden o kadar belliydi ki dönüşte otobüste herkese hissettikleri değişikliği anlatmalarını rica ettim.

Çok sempatik bir İrlandalı olan Mark, Tiwanaku'ya gidinceye kadar son derece keyifli ve huzurlu olduğunu,

ama orada kendisini çok öfkeli ve sabırsız hissettiğini, özellikle fotoğraf çekerken de, önüne geçen herkese bağırıp çağırmak istediğini anlattı. Bu, komployu o kadar güzel anlatıyordu ki.

İnsanlık bir zamanlar kalp merkezli bir toplum imiş. *Avatar* filminde olduğu gibi avcılar gelip, gerçeğin algılanmasını kalp şakrasından, karın şakrasına geçirip, insan genetiğini ve davranışlarını manipüle etmişler. İnsanların tepki ve davranışlarına bir bakın. Çok çeşitli şekillerde tetiklenip duygusal tepkiler oluşuyor: korku, açgözlülük, alınma, kıskançlık, stres vs. Amaç, insanı kalp merkezinden, yani "bilinç"ten uzaklaştırıp Matriks'e, yani düşük frekanslı duygulara çekmek.

Uzun zamandır bunun farkındaydım, ama Peru'da kalp merkezinden, Tiwanaku'daki düşük frekanslı merkeze geçince her şey çok

Beden

Zihin

Duygular

Davranışlar

net bir şekilde belirginleşti. Enerjinin, zihinsel hal ve davranışlar üzerindeki etkisi son derece açık. “Kalbini aç” veya “Kalbinden konuş” sözleri sadece Yeni Çağ mantraları olmaktan daha öte anlamlar taşıyor. Veya bu, hangi derinlikteki “gerçek”ten söz edildiğine bağlı olabilir. Aslında “kalbini aç” demek, “kalbinin özgürlüğe açılan frekans kapısını aç,” demektir.

Birkaç dakika sessizce oturup göğüs bölgenizin merkezine odaklanın, orası tam kalp şakrasıdır. Açılmasını söyleyin, sonra da enerji akışının hareketini hissedin. Eğer karın bölgenizde herhangi bir duyu hissedecek olursanız dikkatinizi kalp merkezine yöneltin. Düşük frekanslı duyu, kalp enerjisi ile bağlantıda iken o “negatif hal”de varlığını sürdüremez. Bu, istemediğiniz duygusal enerjiden kurtulmak için iyi bir yöntemdir. Dikkatinizi kalbinizde odaklayabilirseniz daha net, daha kesin algılamalarınız olur, önseziler yoğunlaşır. Bu kadar basit olabilir mi? Oh, evet, bu kadar basittir.

Kalp hastalıklarından kaynaklanan ölümlerin bu kadar çok olmasının nedeni stres ve aşırı baskının, kalp enerjisi noktasındaki fiziksel kalp üzerine yaptığı darbe etkisidir.

Tiwanku’dan Peru’ya dönerken aynı konuyu içeren başka bir durağımız daha vardı. Burası, Hayu Marca bölgesinde, bir zamanlar “Şeytan’ın Kapısı” olarak tanınan bir yerdi. Daha az çarpıcı resmi bir adı da var, ama ürettiği enerjiye bakılırsa, “Şeytan’ın Kapısı” isminin verilmesi çok isabetli olmuş. Bölge, “Tanrıların Şehri” olarak da biliniyor ve resmi adının anlamı itibarıyla da buranın bir “boyutlararası kapı/yıldız geçidi” olduğu söyleniyor.

“Puerta de Hayu Marca”, yani Tanrıların Kapısı. O zaman bunlar ne tanrısı oluyorlar böyle?

Yeni Çağ akımcılarının çoğu bu yıldız geçitlerinden söz ederler, ama şöyle bir soru var: Bu tür kapılar ne tür boyut ya da realitelere açılıyor? Sorularda dikkatten kaçan küçük, ama önemli nokta budur. Bu, “Tanrıların Kapısı” başka bir realiteye açılıyorsa, o zaman çok teşekkür ederim ben almayayım, oralar kesinlikle benim ziyaret etmeyi düşündüğüm bir yer değil.

Oraya ulaştığımızda karanlık basmak üzereydi ve çok kısa bir süre sonra ortalık zifiri karanlığa dönüştü. Herkes fotoğraf çekmeyi sürdürüyordu, ama resimlerde bir çeşit ışık çıkıyordu. Herhalde resimlerin çekiliş şekliyle ilgili bir sorun vardı, ama tabii bu benim tahminim, aslında kimse ne olduğunu pek anlayamamıştı. Oradaki enerji alanında bir sürü faaliyet olduğu kesindi. Bunu hissediyordunuz ve açıkçası çoğu da pek hoş değildi.

Arkadaşımın çekmiş olduğu benim resmimde bile kamera, bedenimin bir

kısmını kaydetmiş, yarısını almamıştı. Mutlaka bunun fotoğrafçılık açısından bir açıklaması vardır, ama bu arada belirteyim, ben kesinlikle böyle daha iyi çıkmışım. Aslında bu resim, bedenim ne kadar akışkan olduğunu sembolize ediyor. Yani hepsi illüzyonsu süptil bir hologram ve bizim fiziksel olarak algıladığımız da sadece bir mikro frekans oluyor.

Ben, efsanede “kapı”dan biraz ilerideki, “kapı”nın “muhafızları” olarak bilinen gruptakilerin yanına giderken gruptakilerin çoğu “kapı”nın kendisine doğru yöneldiler. “Kapı”, gerçekten büyük bir kaya kütesinin ortasında bir pencere veya gerçek bir kapı görünümüyle yer alıyordu.

Ben ilerideki kayalarda oturmayı tercih ederken, diğerleri “kapı”yı inceliyorlardı. Bir ara o taraftan gelen birtakim çığlıklar duyuncaya kadar o yöne gitmek gibi bir niyetim de yoktu. Perulu rehber o sesin bir vahşi hayvana ait olup olmadığını sordum, cep telefonu ile çok meşgul olduğundan algılayıp ilgilenmedi bile.

Oysa ses çok ilgimi çekmişti. Bunun üzerine “kapı”ya doğru yürümeye başladım. Az sonra o taraftan gelen birisi o tarafa gitmememin daha iyi olacağını, çünkü orada “kötülük” olduğunu söyledi. Anlaşılan birisi kötü bir deneyim geçiriyordu.

Adımlarımı hızlandırıp neler olduğunu anlamak istedim. Kayadaki çatlaklardan birinde oturmuş olan bir adamın çevresine birikmiş gruptan bazı kişiler, onu rahatlatmaya çalışıyorlardı. Bağırıyorlar o adamdan geliyor, huzursuzluk içinde başını bazen tutuyor, bazen sallayıp, sanki rahatlamaya çalışıyordu.

Yıllar içerisinde bu tür şeylere daha önce de tanık olmuşum. Sanki içine “bir şey” girmişti. Oradakilere onu o kayadaki çatlaktan çıkarmalarını söyledim. Gruptakiler onu biraz geriye çekmeye çalışırken sıkıntısı devam ediyordu. Ona saldıran her ne ise, çıkarılmadıkça içinde kalacaktı. Grupta bulunan Linda Atherton, adamın çevresinde bir halka oluşturmayı teklif etti ve ona enerji vermeye başladılar. Bunun kalp enerjisi olması gerektiğini vurguladım çünkü bu tür varlıklar kalp enerjisinin alanında barınmazlar. Onların enerji alanı düşük frekanslı duygulardır, bu yüzden de insan toplumunun sürekli olarak o enerjiyi üretmesi için olayları ve insan genetiğini manipüle etmişlerdir. Eğer insanlar bu realiteyi kalp enerjisi ile doldururlarsa, avcı ırk bu realiteyi terk edecektir.

(Devam Edecek)

BİRLEŞTİREN BİLGİ

Yalnızlık Bir Madde midir?..

A. Cemal Gürsoy

YALNIZLIK nasıl bir gerçekliktir? Birlik bir çeşit yalnızlık mıdır? Psikolojik olarak yalnız hissetmek ve bunun üzerine ciltlerle yazılar yazıp, teatral olarak oynadığımız bir konu mudur? Birçok doğrulayıcısı var; özellikle edebiyatla, görsel ve plastik sanatlarda bu arayışın büyük ölçüde malzemesi yalnızlıktır. Ressamın yaratıcı algısında ifadesinin bir yere kadar somut bir maddeye yani tuvale dönüştürecek kadar çabalar. Ama ötesinde bunun yetmediği, daha büyük bir anlamın karşısında ifadesiz ve yetersiz kalan, yalnız hisseden varoluşla karşılaşır.

Bizim okul döneminde yani son tufandan bu yana, yalnızlık sadece yukarıda bizi yöneten ve yönlendiren tanrı anlayışı ile özel bitirme dönemini oluşturdu.

Bizden istekleri olan, gitmemiz gereken yönü bildiren maddeyi, üst planları ve boyutları anlamamızı bekleyen yaradana karşı saygı ile ayrışarak kendimizi ondan ve onun yasalarından ayrı olarak hareket etmeyi seçtik insanlık ailesi olarak.

Bu tarif yalnızlık kavramını açıklamakta sade ve yetersiz algılanabilir. Maddeyi kullanmakta, onu yönetmekte geliştik ama kendimizi ve birliği unuttuk ve doğru şekilde hatırlayamıyoruz.

Hatırlamak yeterli olamıyor. Tüm kayıp parçaların olasılıkları, bütünleşmek ve birleşmek üzerine kodlarımız olduğu halde bir türlü şu anın zenginliğine davet edilemiyor. Kısa kavrayışlar yüz çevirdiğimizde tekrar bizden kaçıyor. Arayışın her türü karanlık yüzünün anahtarının sevgi ile çalıştığını bile hatırlamıyoruz.

Unutmak ne çeşit bir silici mekanizmadır ki enerji maddeleşiyor.? Yalnızlık da maddesel boyutta çalışıyor. Duygular var; keder, hasret, özlem, kahrılanmak kendimizi kaybolmuş hissetmemiz var. Bunlar bize yalnızlığın tekâmülün olmazsa olmaz koşulu imiş gibi kavratıyor. Ama yanlış nerede? Nerede idrak edemiyoruz? Birlik olmakta bir çeşit maddenin bağlayıcı unsuru yok. Birlik halinde yaşanan sevgi halinde

tek bir hedefte olmanın o hedefin bile güncelleneceği sonsuzluk halleri var. Şimdi tarif ediyoruz. Halbuki biz o yaşamdanız, oradan geldik. Hiçlik denen aktif durgunluktan geliyoruz. Her eylemin başlangıcı ve sonucunun aynı anda yola çıktığı ve dolaştığı bir alemden geliyoruz. Sorumluların ve yönetenlerin bireysel kimliklerinin olmadığı bir dünyadan boyuttan geliyoruz.

Peki, bize her şeyi unutturan yalnız hissettiren bu maddesel oluşum dünyası nasıl aşılacaktır? Ne tür deneyimler bize kendimizi yapılması gereken iş için çıktığımız yolculuğu hatırlatacak?

Gelin bizi şu anda tutan bağlantıları gözden geçirelim. Tüm bedenimizi oluşturan ruhsal organizasyonda dikkati nelere odaklıyoruz? Büyük konuşma halini ve planda yani ruhsal ailemizle beraber olmayı hangi yatay kavrayışlarımız engelliyor?

Gün içinde yaptığımız tüm çalışmalarınızı ve etkinliklerinizi gözden geçirin. Varoluşunuz kurulu bir düzenin doğanın kendi içinde olmasıdır ve sizin de bundan başka bir izlenince olmaz, deyip sebep-sonuçları geçmiş üzerinden değerlendirdiğimiz bir hayat fotoğraf mı çıkıyor?

Her şey ama her şeyin görünen görünmeyen tüm olan bitenin tek bir anda mevcut olması ve bunu bireysel olarak kavrayışımızın da bize bu oluş halini maddesel bir izlenimle yaptırarak geçmiş alanın rüzgarına kapılıp onu koklayıp unutmaya geçiyoruz.

Peki dikkat hali nasıl oluşur?

Yalnızlığı birlik olarak algılayacak ve gündelik şuur halimize, bilmemize uygulayacağımız dikkat nasıl çıkıp gelecek?

Yalnızlık psikolojik olarak bir halmiş gibi dursa da reel olarak ruh varlığının gösterdiği iradi bir tavidir. Geliştirdiğimiz tüm formlar ve akıllandırdığımız tüm moleküller bir üst dünyanın karanlığa yansıttığı ayna haline gelir. Bizde karamsarlık gibi bir hal oluştuğunda üst dünyanın, tezahür etmemiş alemin, uyanışa hazır olan karanlık maddenin aynası kararır.

Sevgi denen yalnızlık kırıcı, durgun alemlerin sonsuzluk fikrinden gelen tesirler bizi yaşamsal testlerde plansal aksiyonlar halinde hareket etmeye yönlendirir. Bir tarafı yoktur sevgi enerjisinin ama kendi devingenliği yönlendirir. Aşk ile, tutku ile birlik rüzgarlarının kokusunu ararız. Ara sıra kaybolduğumuzda ise yalnızlık duygusu denen tembel gözlemci çalışmaya başlar. İşte bu tembel gözlemcinin yatay anlam arayışlarının ötesindeki dünya bize kıymetli hazineleri vermeye başlar.

Teklik, bütünlük, birlik, tamlık, bütünleşmek ile ulaşılan tekamül yolculuğu ruhun asli arayışı haline gelecek, yalnız olmadığımızı idrak edeceğiz.

Bizi neler yalnız hissettiriyordu? Kaybolmuş olmak, sevilmemek, başaramamak, evden istenmemek,

reddedilmek vs... İşte bu duyguların aslında bir kökeni olmadığını; görünmeyen tesirlerde bu duyguları kaynağına, özel maddesine nazaran şu anki biçimleriyle, hisleriyle yanlış algıladığımızı fark edince yalnızlığın da geçici, tükenmiş bir madde olduğunu algılarız. Çünkü farklı ihtiyaçlar için deneyimlenmiştir. Bilgisi alındıktan sonra gölgesinden çıkıp gerçek ışığa yürümeye devam etmek gerekir.

Arayışın moderatörü, ışığa yönlendirici vazifenin keşfedilmesi ile yönünü yüce birliğe çeviren bu duygu, bu his, bu ihtiyaç terk ediliyor; kendini arayışla, kendini bilmekle terk ediliyor. Her üst boyutta ne kadar çok ilgi, ne kadar kontrol mekanizmasının özgürce çalıştığını fark ettikçe kaybolmalarda yalnızlık çeken tüm bireysel arayışlara el uzatan, sevgi dağıtan, yol açan mekanizmaları da fark ediyorsunuz. Bu enerji sistemleri de mükemmel çalışan ama ara sıra bağlantıyı kaybettiğimiz asli ilkeler halinde özümüzde kodlanmış durmaktadır. Sadece bizim içe doğru dikkati çevirip derine doğru yolculuk yapıp, almamızı beklemektedir. Yalnızlık bizde beliren geçici bir körlük, aymazlıktır. Kalbimizi gölgeleyen bir tesir oluşumudur. Kaynağı olamaz.

Bağlı olduğu yer birlik ve sonsuzluk olan bir yolculuk nasıl çapalanır ve orada kalır? Asli dünyamızda bilgi tesiri ile uyanışın peşinde olmak ve vazifeye doğru uzanmak, tüm sonradan oluşan örüntüleri bitirir.

Vardığımız her hedefte şunu anlarız ki eve dönüşün anahtarı yalnızlığın keşfedilmesidir. □

Negatif Düşünme

Hakan Can Tokatl

DÖRDÜNCÜ YOL okullarında, negatif duygular ve düşünceler üzerinde çalışmak çok önemli bir yer tutmaktadır.

Hepimiz, neredeyse her gün bazı negatif duygu ve düşünceler içerisine gireriz. “Ben girmem” veya “girmeyeceğim” demek, çok kolay bir şey değildir. Birçok benimiz olduğu için, girmemeye söz veren ben bir süre sonra yerini, negatif duygulardan zevk alan bir alt bene bırakıverir ve farkında olmadan, kendimizi bir negatif duygu içinde buluruz.

Bu yüzden, “Bu konuda çok iddialydim, bir daha bu düşüncelere girmeyecektim, ne oldu da kendimi yine bu halde buldum,” diye hayıflanıp başka bir negatiflik üretmek çok da anlamlı olmaz; burada önemli olan şey, olmak istediğimizi her an başaramadığımız gerçeğini görmek ve kabul etmektir.

Bu konudaki acizliğimizi görmek, konu üzerinde derinlemesine düşünmemize yardımcı olacak ve bu da farkındalığımızı artırarak bir sonraki negatif duygu veya düşünce geldiğinde, onun o anda farkına

varmamıza ve değiştirebilmemize olanak sağlayacaktır. Karşılaştığımız negatif durumlar üzerinde içsel çalışma yapabilmeyi becerebilirsek, o anda kendimizi gözlemlemeye başlayabilirsek ve bunları birer çalışma fırsatı olarak görebilirsek; negatifliği aşmak üzere bir şeyler yapmaya başlamışız, demektir.

Negatif duygu ve düşüncelerin bize rahatsızlık verdiğini görmemiz gerekir. Bunu görürsek, alt benlerin bu şekilde bizi rahatsız ettiğini görürsek; bir üst seviyeye çıkmak için bir adım atıyoruz, demektir.

Bir kişiyle negatif bir durum yaşadığımızda, yapılacak en güzel şey o kişiye değil de içindeki “ben”e odaklanmaktır. “Neden bu kişinin davranışları veya söyledikleri bende bu şekilde negatif duygular oluşturuyor, burada bana dokunan nedir, niye böyle tepki veriyorum?” diye sormaya başlamalıdır. Negatif üreten “ben”in sesine kapılır, onu dinlemeye başlarsanız gittikçe daha da negatif olursunuz ve enerjiniz düşer. En zarar verici alt benlerden biri olan bu “ben”in tek bir amacı vardır: negatiflikle beslenip tüm kuvvetinizi elinizden almak, yaşamınızı çekilmez hale getirmek ve ıstırap vermek. Bununla özdeşleşmemek için yapılması gereken ise hemen kendini gözlemlemeye geçmek ve farkındalığımızı, dikkatimizi artırmak; yani, üst benlerimizi devreye sokmaktır. O zaman, bu negatif “ben” daha fazla dayanamayacak ve geriye çekilecektir.

Negatif benleri yargılamak ve analiz etmek de çözüm olmaz; daha fazla negatiflik yaratır. Yapılacak şey, dikkatle gözlemlemektir. Önemsiz, hafif negatif duygularla, onlardan

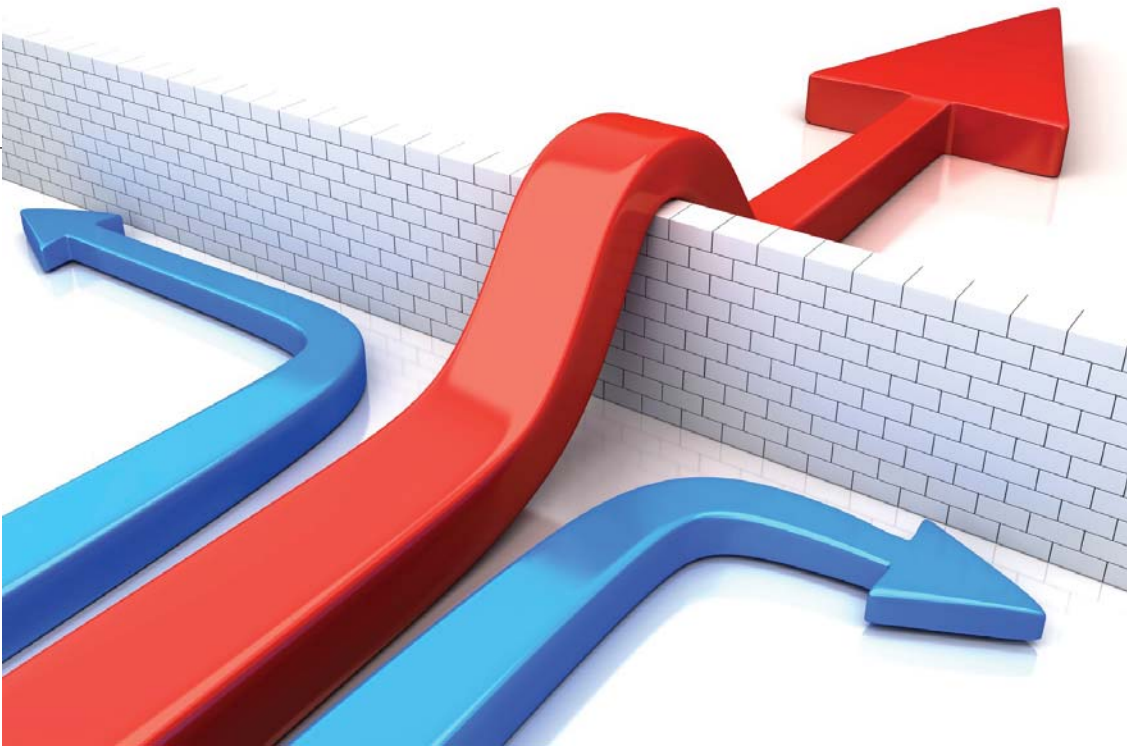
ayrılıp onlara ayak uydurmamakla işe başlamak çok daha faydalı olacaktır. Bu şekilde daha hızlı ve kolay şekilde işe başlarsak, başarıyı gözlemlediğimiz sürece devam etmek için kendimizde kuvvet yaratmış oluruz.

Bir liste oluşturmak da faydalı olacaktır. Bizi etkileyen negatif duygu ve durumların listesini yaparsak onların daha farkında olur, üzerlerinde daha bilinçli olarak çalışmaya başlayabiliriz.

Negatif duygular, Duygusal Merkez’de yer alırlar. Başka insanlardan taklit yoluyla öğrenilir veya Sahte Kişilik’ten kaynaklanırlar. Amaç, Duygusal Merkez’i bu kirli duygulardan saflaştırmak olmalıdır. Çoğunlukla bir dışsal etki ile, olaylar veya kişilerin davranışları ile tetiklenirler.

İç hayatımızın bu şekilde dışsal etkenlere bağlı olması ise bireyselliğimizin olmaması demektir. Gerçek Ben kuvvetlendiği oranda dışsal olayların bizde yaratacağı negatif duygular o oranda azalacak, bizi daha az etkileyecektir.

Negatif duyguların altında şiddet yatar, bunu anlamamız lazımdır. Negatif duyguya yenik düştüğümüzde kendimize acımaya başlarız ve olaylara şiddetli bir biçimde tepki veririz. Bu duyguların üzerinde çalışmak içimizdeki vahşi yan üzerinde çalışmak demektir. Atalarımızdan gelen derin vahşi benlerimiz vardır. Haksızlığa uğramak, kıskançlık gibi negatif duygular, içimizdeki bu vahşi benin şiddet üretmesine neden olabilir. İlkel alt benlerimiz, “Bunu bana nasıl yapabilir? Bana zarar vermek istiyor!” diye düşünür. Ben üstünümdür, karşımdaki ise benden daha aşağıdadır ve “Benim büyüklüğümü ve üstünlüğümü nasıl kabul

etmemektedir?” “O da bir insan ve belki istemeden bunu yapıyor, mekanik olarak yapıyor,” diye düşünmez. Onu dışsal kaale almayı başaramaz.

Bu benler, negatiftikten keyif alırlar, mutlu olurlar. Oysa içsel gelişimimiz arttıkça negatif hallerimiz keyif vermemeye başlar. Negatif duygu ve düşüncelerin en hafif şekilde başlayarak nasıl bir virüs gibi yayılıp güçlendiğini ve sonunda şiddete, savaşa ve felakete yol açtığını açık olarak görmeliyiz ve bunun bir parçası olmamak için ciddi olarak üzerlerinde çalışmaya istekli olmalıyız.

Çalışma'yı yapıyorsak negatif doğaya sahip sözlerin ağızımızdan çıkmasına engel olmalıyız. Bu, mekanik tepki vermemizi durduracak faydalı bir çalışmadır. Ancak, yeterli olmaz, dışarıdan bakıldığında çok kibar ve medeni davranıyor olabiliriz ama içimizde şiddet patlamaları ve nefret gibi duygular yüzeye çıkmış olabilir ve sırf kibarlıktan veya korkudan, bunları dışarıya yansıtmıyor olabiliriz. Esas amaç, iç dünyamızı arındırmak olmalıdır. Dışsal olarak

kibar ama içimizde nefret doluysak, bunu gözlemleyelim. Çelişkiyi görmeye çalışalım. İçsel huzur ve gerçek mutluluğun, bu çalışmanın başarısına bağlı olduğunu aklımızdan çıkarmayalım.

Bu çalışmayı yaparsak kendimizin dışında herkeste hata bulmak ve eleştirmek yerine kendimizi gözlemlersek, içimizdeki vahşi “ben”i başkalarına yansıttığımızı fark edebilirsek şiddetin içimizde kendine giderek daha az yer bulmasını sağlarız. Bu konuda kendi üzerinde çalışma yapmak isteyenler için, önemli kişisel gelişim öğretmenlerinden biri olan ve geçtiğimiz aylarda yitirdiğimiz Debbie Ford'un *Işığın Arayanların Karanlık Yanı* kitabını önermek isterim. Bu kitapta, içimizdeki karanlık yanlarla yüzleşmek ve bunları başkalarına nasıl yansıttığımızı fark etmemizi sağlayacak çok pratik bilgiler bulabilirsiniz. □

İyiye Odaklanma

Sandra Ingerman

HEPİMİZ yaşam deneyimlerimizi cisimleştiririz. Deneyimlerimiz hücrelerimize yerleşir ve bizi pek çok yolla şekillendirirler. Zorlu yaşam deneyimlerini değiştirme ve dönüştürme yeteneğine sahibiz, yani onları hissetme ve bize nasıl rehberlik edeceklerine ve şekillendireceklerine karar verme yeteneğine.

Daima güçlükleri büyümemize yardımcı olacak araçlar ve armağanlar olarak kullanma ve gelişme seçeneğine sahibiz.

Yaşam deneyimlerinin yerleşmesine ve bizi sertleştirmesine izin verebiliriz. Ya da pozitif odaklanabilir ve canımız yanıyor bile olsa gülümseyebilir ve güzel bir söz söyleyebiliriz. Bu bizi değiştirir ve en karanlık zamanlarda bile ışıktandırır.

Çinliler tarafından hapsedilmiş Tibetli bir rahibenin öyküsünü paylaşmak istiyorum. Uzun yıllar hapiste kalmış ve işkence görmüş bu rahibe Santa Fe’de bir kitapçıdaydı. Birisi ona başına gelenlerden sonra nasıl şifalandığını sordu. Çünkü Tibetli rahibe artık pırıl pırıl ve mutlu biriydi. Rahibenin cevabı, kendi kendine mantra gibi sürekli biçimde “Her şey için teşekkür ederim. Hiçbir şeyden şikayetim yok” demesi oldu. Bu tavır değişikliği onda şifalanma ve yaşamı algılamasında değişiklik yaratmıştı.

Kendi yaşamımda, kendimi kötü hissettiğimde yürüyüş yaptığım sırada ziyaret ettiğim en sevdiğim ağaçlardan birini düşündüğümü fark ettim. Ellerimi gövdesine koyduğumu ve doğa ile derin bağlantımı ve doğaya olan sevgimi hissettiğimi hayal ederim. Bu kendimi iyi hissetmeye devam etmemde yardımcı olur.

Odağımızı sevdiğimiz şeylere çevirmek sinir yollarımızı değiştirir ve acı yerine sevinç hissetmek için yeni olanaklar yaratır. Yaşadığımız acıyı veya deneyimlediğimiz zorlukları inkar etmiyoruz. Ama yaşam deneyimlerimizin duruşumuzu ve sevgi ve ışığın bizden ışımasına izin verme becerimizi nasıl şekillendireceği seçimine sahibiz.

Haydi güzel varlıklar olarak büyümüş ve evrimleşmiş bizlerden yetişen meyvelerin güzelliği üzerine düşünme seçimini yapalım. Şu anda olduğunuz halinizi kutlayın. Bunu yaparken size verilmiş yaşam için doğa ve evreni onurlandırırınız.

Yaşamlarımız için derinden şükran duymak yaşam kaynağımızı onurlandırır. Şimdi bize verilmiş yaşam armağanını kutlamanın zamanıdır.

Atalarınızın, toprağın, suyun, havanın

ve güneşin size verdikleri üzerinde derinlemesine düşünmek için zaman ayırın. Şükran halinizin derinleşmesine ve yaşamı kutlayarak sizden akmasına izin verin!

Koşulsuz sevgi, ışık, sevinç ve şükran gibi bilinç durumları daima kim olduğumuzdur ve dışsal koşullara bağlı değildir.

Yaşamın getirdiği her şey bizi, koşulsuz bilinç durumlarının içimizden yükselerek dünyaya akmasına

izin verdiğimiz içsel kuyumuzun derinliklerine götürür.

Kendi kuyunuzun ne kadar derinleştiği hakkında derinlemesine düşünmek için zaman ayırın.

Işığınızın, sevginin ve şükranın sizden akarak güzel gezegenimizdeki tüm yaşamı beslemesine izin verin.

Yaşam değerlidir! Haydi, yaşamı kutlayım ve onurlandıralım! □

www.sandraingerman.com web sitesinden çeviren:
Simin Uysal Çetinkaya.

HABER

Kalbinizle Bağlantı Kurmak ve Kalpten Yaşamak

AVRUPA Regresyon Uzmanları Birliği EARTH'den Karen Stemkens'i 18-19 Mayıs tarihlerinde Kalbinizle Bağlantı Kurmak ve Kalpten Yaşamak isimli atölye çalışmasıyla Bilyay Vakfında ağırladık. Karen'in ifadesiyle:

"Bu, zamanın çok özel bir anı. İyi olan şey ise hepimizin, bu anın bir parçası olmayı seçmiş olmamız! Yeni bir ruhsal çağ sürecindeyiz. Enerjetik seviyede çok şeyler olmakta ve pek çok insan değişimleri fark etmekte; baş ağrıları, huzursuzluk, kalp çarpıntıları vb. Şimdi yapılacak en iyi şey, kalbinizle bağlantı kurmak, hepimizin sahip olduğu, kalbinizdeki o özel yeri bulmak ve orada ne olduğunu keşfetmektir. Bu özel yerde saklanan, bilmeniz gereken her şeydir: bütün nitelikleriniz, ruhunuzun amacı, bu yaşamda ruhsal seviyedeki bütün hedefleriniz." □

Uygulamalı seminer sırasında bunun nasıl yapılacağını ve kalbimizdeki bu özel yeri ve ayrıca, bilinç şebekesi ile onunla bağlantı kurmak için nasıl kullanabileceğimizi anlatıldı.

Bu atölye çalışması, teorik açıklamaların, uygulamaların ve meditasyonların bir bileşimi bir çalışma oldu. □

Ötealem

Nurhan Yalçınkaya

2. Bölüm

VARLIK KENDİ durumuna göre bir ortamda bulunacaktır. Belki de kendi cennetini oluşturup onun içinde yaşamaya başlayacaktır. Günahkar olduğunu düşünüyor, cehenneme gideceğine inanıyor ve bununla ilgili korkular taşıyorsa karanlık ve berbat bir ortam yaratıp orada kalabilecektir. Ya da kendini alevler içinde bulabilecektir. Varlığın ölüm sonrası hakkında bilgisi, inanışları, cennet cehennem konusunda anlayışı (elbette burada hurilerle ilgili kısımla ya da şeytanla karşılaşacağı ile ilgili inanışları da) oradaki durumunda büyük rol oynayacaktır. Şeytanla da karşılaşabilir, hurilerle de kendi cennetinde kendini ödüllendirebilir, bu ona kalmış bir durum olacaktır. Burada bu belirleyen şey inanışlar, gurur, kibir, negatif duygular, vicdanın rahat olup olmaması gibi durumlardır. Burada yargıç kişinin kendi vicdanıdır.

Burada yaratılış tahayyülle gerçekleşmektedir. Varlıklar isteklerine bağlı olarak bir yerden bir yere bir anda gidebilirler, hız ve mekan sorunu yoktur. Varlık aslında bir yere gitmez o mekanı kendisine çeker ve kendisini o mekan içinde bulur. Düşünce madde olarak bazen de devleşerek kişinin karşısında belirivermektedir. Varlığın geçirdiği teşevvüş hali, şaşkınlık hali yerine göre kısa ya da uzun sürebilmektedir. Bildiğiniz gibi bizim anladığımız anlamda bir zaman yoktur. Bazen bin yıl sürmüş gibi algılanan durumlar dünya zamanı ile bir gün ya da tam tersi olarak sürebilmektedir. Varlık gerçek şuura ulaşana kadar, ait olduğu planda yerini almak üzere ilerleyene kadar belli aşamalardan geçecektir. Bu aşamaların süresi varlığın gelişmişlik durumuna, tekamül düzeyine bağlıdır hiç kuşkusuz.

Burada olan tek şey sebep sonuç yasasıdır. Tekrar üzerinde durmak gerekir ki herhangi bir cezalandırma veya ödüllendirme mekanizması yoktur. Varlık astral bedeninin yapısına göre, kaba veya süptil oluşuna göre bir planda yerini alacaktır. Sebep: astral beden kaba olması. Sonuç: spatyomun alt kademelerinde kalma. Bu kadar basittir.

Astral beden süptilleşmesi ve varlığın spatyomun daha üst kademelerine ilerlemesi için astral tortularından kurtulması son derece gereklidir. Bu anlamda her varlık bu tortulardan kurtulmak için belli bir süreyi kendi arınma yerinde geçirir. Burada arınma yeri kesinlikle belli

bir mekan olarak anlaşılmalıdır.

Bu her varlığın kendine göre geçirdiği bir aşamadır. Astral beden tortularından, fazlalıklarından kurtulmalıdır. Süptilleşmelidir. Daha üst ince seviyelere uyum sağlaması gereklidir. Yani astral alemi anlamaya çalışırken dini anlatımlarda sık sık yer verilmiş ve sembolik olarak anlatılarak çoğu insan tarafından gerçek anlamı anlaşılmamış kavramlara bir göz atmak gereklidir.

Kabir Azabı olarak tanımlanan şey, varlığın burada geçirdiği teşevvüs halidir. Spatyoma uyum sürecidir. Artık bedeni terk ettikten sonra gerçek şuura ulaşınca kadar, gerçek planındaki yerini alıncaya

kadar geçirmesi gereken dönem kastedilmektedir. Dünya hayatında es geçilen, savunma mekanizmaları ile üstü örtülen unutulmuş bir sürü şey vardır ancak burada bunlar unutulmaz, her şey apaçık şekilde varlığın karşısına çıkar, bunu ortaya çıkaran yani kutsal kitaplarda kabirde gelen sorgu melekleri vicdani süreçlerden başka bir şey değildir aslında...

Araf denilen yer aslında ne dünya, ne ruhsal alem olan kısım, yani spatyomun dünyaya en yakın olan kısmıdır. Varlık spatyoma uyum sağlayamamıştır ve teşevvüş hali yaşanır. Bazı varlıklar işe gitmeye, okula gitmeye devam eder, imgeleme ile kendi gerçekliğini oluşturur. Burada aslında tüm imajinasyonları kendisi yapmamakta, bir kısmı rehberlik sistemi tarafından varlığın ihtiyacına göre meydana getirilmektedir.

Ötealemden hiçbir varlık yalnız bırakılmaz, rehberlik mekanizmasının koruma ve gözetimi altındadır. Yardım istediğinde yardım kendisine en uygun şekilde verilecektir. Ancak elbette hazır olana kadar ve yardım isteyene kadar da, bazı varlıklara rehberleri tarafından ya da diğer varlıklar tarafından yardım edilmesi pek mümkün olmayabilir. Albert Pouchard'ın ölümden sonra ötealemden neler olduğunu medyumsal yolla yakınlarına anlattığı tebliğlerinde bu durum şöyle ifade edilmektedir.

“Bu akşam sizlere tüm hayatı boyunca zengin olmuş ama son anda tüm servetini kaybetmiş birisinin burada yaşadıklarını anlatmak istiyorum; şu anda yıkıntılar arasında dolaşıyor, birisinin kendisine yaklaştığını görünce utancından saklanıyor. O kadar istiyorum, o kadar istiyorum ki ona yoksulluğun sadece

hayalinde var olduğunu söylemeyi, ancak onun beni anlamasının zamanı henüz gelmedi.”

Burada varlığa sembolik yolla rehberleri bazı dersler verebilirler. Varlıklar buraya dini bilgilerin kısıtı altında sınırları belli bir cennet cehennem kavramı ve ödül ceza mekanizması anlayışı ile gelmekte ve bunun bedelini ödemektedirler. Bu noktada açıktır ki, biz insanlar dünya hayatında fiilen yaptıklarımızın değil, onu yaparken ki duyguların, imajinasyonların, heyecanlarımızın meyvesini toplarız. Gerçek niyet önemlidir. Dışarıdan neler yapıyor görüldüğünüz değil, önemli olan özünüzdür. Ne bildiğiniz değil gerçekte ne olduğunuzdur. Çünkü tüm bu anlatılanlardan anlaşılmaktadır ki, gizli saklı kalacak hiçbir şey yoktur. Orada üstü açılmayacak hiçbir şey yoktur. Tüm gerçekler insanın iç varlığında depolanır ve insan her şeyden önce kendi vicdanı ile başa kalacaktır. Bu noktada kendine karşı dürüst, kendine karşı samimi olmanın önemi ortaya çıkmaktadır. Bu gerçekten çok zor ve nefse karşı mücadele gerektiren bir iştir.

Dünya insanı bedenli olmasından ötürü kapalı şuurla uyurgezer bir halde olduğundan birçok şeyi fark edememekte her şeyden önce de kendisine karşı dürüst olamamaktadır. Bu durum elbette ki ötealemden özellikle ilk aşamalarda yaşayacağı teşevvüşü artıran bir husustur. Varlık tortularından kurtuldukça, yükselmesine engel olan fazlalıklarından arınmaya başladıkça, bu imajinatif halin bu şaşkınlık halinin etkisinden yavaş yavaş kurtuldukça, yavaş yavaş adapte

*Tüm gerçekler
insanın
iç varlığında
depolanır.*

oldukça, şuurlandıkça ötealemin daha üst aşamalarına ilerleyebilecektir.

Peki bir sonraki aleme, yani spatyomun orta seviyelerine geçiş mantal alemdeki durum nasıldır? Şimdi biraz da buna göz atalım:

Mantal Alem

SPATYOMUN bu ikinci aşamasında imajinatif aşama devam etmektedir. Ancak burada artık varlık belli zamanlarda şuur aydınlanmaları yaşar ve nasıl bir ortamda bulunduğunu fark etmeye başlar, bulunduğu ortamı düşüncelerinin şekillendirdiğini anlar, kendi düşünceleri ve diğer varlıklardan gelenleri ayırt etmeye başlar.

Spatyomun bu seviyesine adapte olabilen varlıklar, burasının sonsuz güzellik ve iyilik imkanlarından yararlanarak mutlu bir spatyom yaşamı sürdürürler. İhtiyaçlarına göre, çeşit çeşit alemlerde yaşarlar, şuurlu, ama teorik uygulamalar yaparlar. Yani, varlıklar son enkarnasyonlarında

görmüş ve içinde yaşamış oldukları olayları, güçleri oranında, başka kombinezonlarla çeşitli denemeler şeklinde yaşarlar. Spatyom maddesini yeteneklerine göre şekillendirip, istedikleri kadar yaşatırlar. Böylelikle dünyada genellikle körü körüne yaşanan olayların uygulaması spatyomda yapılır ve varlıklar dünya hayatından ne dereceye kadar faydalandıklarını değerlendirirler. Sonuca göre, ya tekrar dünyaya dönülür ya da spatyomda ilerlemeye devam edilir. Hiç şüphesiz, hami (koruyucu) varlıkların yardımları bu kararda yardımcı olur.

Kendisine yardımcı varlığı rehberi ile birlikte bu hesaplaşmayı gözden geçirir. Yaşam planını ne ölçüde yerine getirdiğini kendisi tahlil eder, artık kendisini dünyaya bağlı son dünya bedeninde değil şeffaf ışıklı, süptilleşen astral bedeninde görür.

Sadece son enkarnasyon değil daha öncekilerin de bilgilerine ulaşabilir duruma gelir. Hatta daha üst seviyelere çıkıkça astral bedeni süptilleştükçe daha farklı yasaların evrensel kanunların farkına varmaya başlar kendisinin sonsuz yolculuğunu fark eder, dünya planına bağlı bir insan değil, bir ruh varlığı olduğunu, kozmik bir yolcu olduğunu idrak etme aşamalarına ilerler.

Bu aşamalara doğru ilerlemesi için astral bedenindeki tortuları yakması, yani onu engelleyen gelişmesine ilerlemesini durduran tüm engellerden düşüncelerden fazlalıklardan kurtulması arınması sadeleşmesi gereklidir. Bunların üzerinde ağırlık yaptığını daha üst planlara çıkmak için bunlardan kurtulması gerektiğini keşfeder.

Tortularından kurtulan astral bedeni süptilleşen varlıklar daha üst planlara doğru olan sonsuz yolculuklarında spatyomun üst noktalarına çıkıklarında neler olur? Kozal alem nasıl bir yerdir?

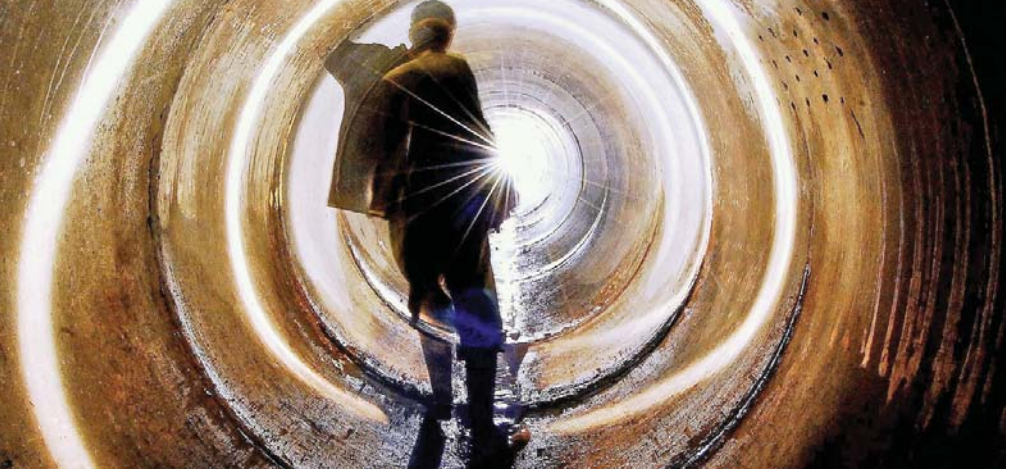
Kozal Alem

TAM ANLAMıyla uyanmış-şuurlanmış varlıkların oluşturdukları spatyomun üst seviyesidir. Dünya realitesinin üzerine çıkmış ve yaşamın gayesini fark etmiş şuurlu ve uyanık varlıkların bulunduğu bu ortamda varlıklar, olayların ardındaki büyük sebep sonuç zincirini takip etmeye başlarlar. Bu aşamaya gelen varlıklar artık ya spatyomu terk ederek kozmik yolculuklarına devam ederler ya da belirli bir süre spatyomun alt seviyelerinde bulunan varlıklara yardımda bulunmak için görev alırlar.

Pouchard'ın bu düzeydeki bir varlığa ilişkin tanımlaması;

“Böylesine sevgi dolu bir enerji şimdiye kadar hiç yaşamamıştım, bu ilahi bir ışık gibi, bu nasıl bir varlıktır, nasıl bir yüceliktir? Bir ilah gibi, büyüleyici bir sevecenlikle beni enerjisi ile sarıp sarmalıyor, ondan gelen etkiyle içimi dolduran sevinci sizlere anlatmak mümkün değil!”

Bu gerçekten kelimelerin yetersiz kaldığı, sadece yaşanıp da anlatılamayan duyguların yer aldığı bir seviyedir. Bu düzeye hazır olmayan bir varlığın çıkabilmesi mümkün değilken, bu düzeyde yer alan bir varlık ancak enerjisini kabalaştırarak daha alt düzeylere kendi isteği ile belli amaçlarla inebilir.

Peki Ya Daha Daha Üst Planlar? Yolculuk Nereye?

SONSUZ BİR YOLCULUKTAN bahsediyoruz daha üst planlara uzanan Tanrı'ya kadar süren sonsuz bir yolculuk... Bu yolculukta bu iç içe geçmiş yapı içerisinde bu alemi ve ötealemi burası ve öte olarak ayırmak birbirinden farklı algılamak ne kadar doğru? Aslında ötealem de burada değil mi?

Biz ruh varlıkları olarak sonsuz yolculuğumuzu, şu an algılayamadığımız daha üst planları ve şu anda insani bilincimizin, tahayyülümüzün algılayamadığı Rab'be dönüş yolculuğunu mantığımızla ve analitik düşünme yapımızla değil, ancak gerçek varlığımızda yer alan ilahi sezgilerle anlayabiliriz diye düşünüyorum.

Kendi ilahi varlığımızın temellerinde tüm bu bilgileri tam anlamıyla kavrayabilecek güç mevcuttur. Bu yüzden burada yaşarken kendimizi bilmek, astral tortularımızdan şimdiden arınmaya başlamak ve her zaman daha yüksek tesirlere kendimizi

açmak son derece önemlidir. Bu yolla varlık ilahi plandaki yerini kavrayabilir. Geliştikçe, tekamül ettikçe daha da üst seviyelere çıkabilir.

Sınırlarımızı zorlayıp şöyle de düşünebiliriz: Dünya bir şuur biçimiye, öte alem de bir yer değil bir şuur biçimidir. Eğer başka dünyalar da varsa bunlar da coğrafi birer yer değil birer şuur biçimidirler. Farklı uzay zaman dizgeleri farklı şuur durumlarıyla orada bulunan zihinler için özel varoluş durumları oluştururlar. Sadece şuurun aldığı biçimlerden bahsediyoruz aslında; biçim yönünden düşünmek, bedenlere bağlı düşünmek yanılgısını üzerimizden attığımızda belki bunu tam olarak kavrayabileceğiz. İşte o zaman gerçek anlamı ile algılayacağız ölümü ve ötealem de bir bilinmez olmaktan çıkacak, birer şuur biçimi olan tüm alemlerin yarattığı dev senaryodaki yerimizi tam olarak kavrayacağız belki de... □

Hayatlar Arası Hayat Regresyonu

Paul Aurand

2. Bölüm

SUNU ARAŞTIRMAYA başladım: İnsanlar ölmek zorunda olmadan, onlar ölmeden önce *bu ana onları nasıl götürebilirim?* Geçmiş yaşam regresyonu yapıyordum, o da buna yakındı ama benim için hala bir şeyler eksikti. Geçmiş yaşam regresyonunda kişiyi önce geriye çocukluğundaki hoş, keyifli anılara götürürüz. Bunu yaparken de insanların anılarını hatırlamaya çalışmak yerine onların ortaya çıkmasına izin vermelerini deneyimlemeleri için yaparız. O çocukluğuyla olan bağlantıları bir kere hatırladıktan sonra zihin, “Tamam gidelim, hatırlayalım,” diyor. Sonra ana rahmine götürüyoruz. Tabi herkes geçmiş yaşam regresyonunu bu şekilde yapmıyor ama ben böyle yapıyorum. Rahimde olmak ruhun bedenle birleştiği zaman olduğu için gerçekten inanılmaz bir deneyim, tabi ki bilinçli zihnin çok ötesinde bir şey.

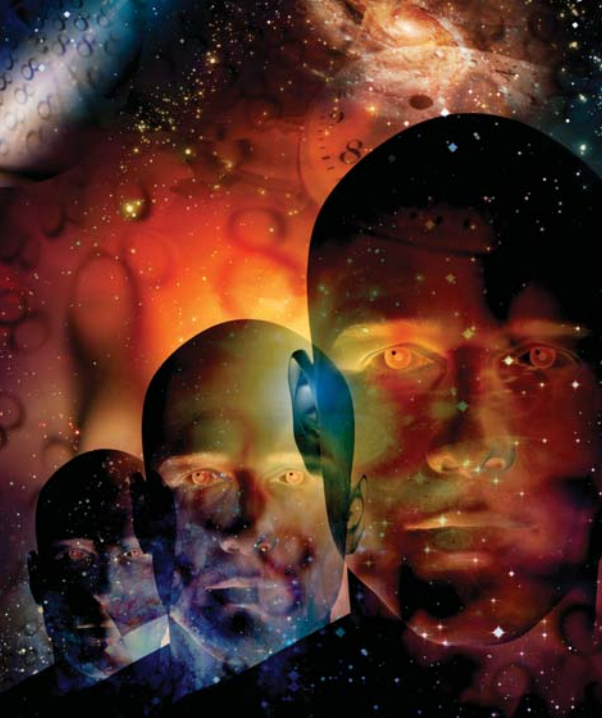
Birçok kişi doğmaya hazır olmanın nasıl olduğunu hatırlıyor ve bazı ruhlar “Yaşasın, bekleyemiyorum, hadi bedene gideyim,” diyorlar. Bazıları da, “İnanamıyorum, yine aynı şeyi yapmak zorundayım,” diyorlar.

Seanslardan birine en son çare olarak gördüğü bu seansı almak için Buenos Aires’den New York’a işini kaybetmiş bir anne geldi. Çocuğunu tek başına büyütüyordu, depresif ve intihara teşebbüs etmişti. Rahimdeki ana gittiğinde, doğmak için hissettiği heyecanını ve hevesini hatırladı. Bu bedene geldiği için, gerçekten doğacak olduğu için çok heyecanlı ve hevesliydi. Seansta bu heyecan ve hevesi sadece hatırlamakla kalmadı, bu duyguların enerjisini geri aldı ve evine döndü. Geçen ay bana mail attı, “Depresyonum bitti, tekrar işe girdim. Kendimi çok canlı ve hayat dolu hissediyorum,” diyordu. Rahimde olunan süreç birçok ruhun dünyaya neden geldiklerini hatırladıkları yerdir. Hayata ne için geldiğini, neleri deneyimlemek için geldiğini orada da inceleyebiliriz.

Rahimde olunan süreci inceledikten sonra danışanı, bir önceki geçmiş hayatına yönlendiriyoruz. O hayattaki önemli olayları inceleyip, o hayattaki ölüm anına götürüyoruz. Kişi nasıl öldüğünü, ne şekilde öldüğünü objektif olarak gözlemleyebiliyor. Sonra da ruh boyutunda iken geride bırakmış olduğu hayatını gözden geçirmesini temin ediyoruz. Onlara sorduğumuz sorularla o hayattan kalmış olan düşünce tortularının, taşıdığı duyguların ve varsa almış olduğu sınırlayıcı kararların farkına varmasını sağlıyoruz.

Çünkü geçmiş hayatta olan her şey bu hayatta nasıl davrandığımızı, nasıl düşündüğümüzü, nelere inandığımızı etkiliyor. Dolayısıyla bu sadece tarihsel bir

gözden geçirme olmayıp geçmişten gelen ve hala kişiyi etkileyen ne varsa onların terapi edilmesini temin ediyor. Mesela utanç, suçluluk, öfke vb. geçmiş hayatlardan geliyorsa bunu serbest bırakıyoruz ki zaten bunlar bu hayatı etkiliyor. Aynı zamanda geçmiş yaşamdaki yaralanmaları, fiziksel darbe alarak ölünmesi gibi deneyimler de bu hayattaki fiziksel bedeni etkileyebiliyor. Dolayısıyla regresyonda bu tip yaraları da şifalandırmak mümkün oluyor. Bu süreç ölüme yakın deneyime benziyor ama farklılıkları var elbette.

Michael Newton'ın Çalışmaları

DAHA önce bahsettiğim gibi geçirdiğim ölüme yakın deneyimden sonra danışanlarımı *bu hale nasıl götürebilirim* diye araştırmaya

devam ederken yaşadığım deneyimden 6-7 sene sonra yani 2001'de Michael Newton'ın ilk kez *hayatlar arası hayat* atölye çalışması yapacağını duydum. Bilyay Vakfı Michael Newton'un kitaplarını basmış, bunları basmak büyük bir hizmet olduğu için kendilerine teşekkür ediyorum.

Michael Newton yapacağı atölye çalışmasında asistanlık yapacak kişiler arıyordu ve ben asistan olarak davet edildim. Eğitimde onu çalışırken gördüm ve "İşte bu" dedim. Otuz yıl boyunca yedi bin regresyon seansını yönetmiş ve bunların da çok metodik bir şekilde dokümantasyonunu yapmıştı. Birkaç seans yaptıktan sonra ben gidip dinlenmek isterken o her seansı detay detay kaydetti. Geçmiş ve geçmişteki ölüm anına gitmek için, ölüm anından da ruh boyutuna yönlendirip kişilerin ruh boyutunda oldukları zamandaki deneyimlerine ulaşmalarını temin eden bir metot geliştirmişti. Bu yedi bin vakada herkesin deneyimi birbirinden farklı olmasına rağmen oldukça ortak noktalar da vardı. 200 kadar terapistin de benzer seanslarda aynı sonuçları aldığını biliyoruz.

Bu seanslarda gördüğümüz ve hep istikrarlı olarak tekrarlanan ortak noktalardan bahsedeceğim. Yalnız şöyle bir fark var, geçmiş yaşam regresyonunda yönlendirmeyi terapist yapıyor ancak *hayatlar arası hayat regresyonunda* yani ruh boyutundaki süreçte yönlendirmeyi, ruhun ihtiyacı olan rehberliği o boyuttaki rehber varlıklar yapıyor. Yani o süreçteki bir çalışmayı yapmak normal regresyon çalışmalarından biraz farklı oluyor. Özetle kişiyi ruh olduğu zamana çıkartıyoruz. Kişiler oraya gittikleri

zaman rehberler, bilgeler, atalar, sevdikleri varlıklarla çalışıp rehberlik alıyorlar, biz de bir şekilde bu alanı sağlıyoruz.

Bedenden Çekilme ve Uzaklaşma!

BİRÇOK kişi bedeninden çıkıp ruh olduktan sonra bir çekilme hissediyor, bedenden dışarı doğru çekilme ve uzaklaşma veya kendileri gidiyor. Bedenden çıktıktan sonra bazıları yavaş, bazıları hızlı gidiyor. Ama genel olarak bakılırsa bir tünelden, bir boşluktan bir ışığa gidiyorlar. Ruh olarak oraya

vardıklarında ya sevdikleri biri ya da rehberleri tarafından karşılanıyorlar. Ondan sonra da genelde şunlardan biri oluyor:

Hem ruhun gelişim seviyesine hem de geçmişteki deneyimlerine bağlı olarak bazen ruhların yaşadığı hayat çok zor oluyor. Dolayısıyla zor bir hayattan geldikleri için bir şifaya, yenilenmeye ihtiyaçları oluyor. Mesela ben, *hayatlar arası hayat regresyonu* seansını ilk yaptırdığım zaman o yenilenme alanına gittim. Tanımlamak, anlatmak çok zor ama silindirik bir ışık, ses gibi bir şey bütün bedenime geldi ve bu aslında ruh seviyesindeki şifalanmaydı.

Bazıları bu şifalanmadan, yenilenmeden geçiyorlar. Yenilenmeye ihtiyacı olmayanlar da hayatlarını gözden geçirmeye gidiyorlar. Bunlar da genelde rehberlerinin eşliğinde yapılıyor. Rehberler kişilere çok çok değişik şekillerde gözükebilirler, genelde komiktirler, hatta şaka bile yaparlar. Michael Newton'ın kitabında şöyle bir örnek var. Bir danışan *hayatlar arası hayat regresyonunda* ruh boyutuna vardığı zaman cennete vardığını düşünüyor ama onu ateş gibi, şeytan gibi bir varlık karşılıyor. Danışan diyor ki, "Yanlış bir şey olmalı, bu doğru olamaz." Şeytan ona yaklaşıyor ve onu cehenneme götürmek için geldiğini söylüyor. Danışan "hayır" diyor çünkü hayattayken papazmış, insanlara vaazlar verdiği, cennet ve cehennemden bahsettiği ve onlara doğru yolu gösterdiğini düşündüğü için cennete gitmeyi hak ettiğini düşünüyormuş. Derken şeytan gibi görünen rehber maskesini çıkarıp gülmeye başlamış. Yani *mış* gibi yapıp ona bir ders vermek istemiş. Çünkü bu papaz insanlara,

*Ölüm sonrası
hayatımızı
ruhsal büyüme için
gözden geçiririz.*

eğer iyi insan olmazlarsa cehennemde yanacaksınız dediği için rehberi ona bu oyunu oynamış. Rehberi de ona bunu öğretirken çok eğlenmiş.

Ben rehberimle hayatımı gözden geçirdiğimde pastoral bahçeler, her yerde sedefler falan vardı. Dedim ki bu Hollywood filmi gibi bir şey. Rehberim bana baktı ve omzunu silkti, birden bire her yer çöl oldu. “Sen çölü seviyorsun değil mi?” dedi. “Evet, oraları kalbimi açar.” dedim. Gerçekte orada bahçeler, çöllere falan yok ama bizi rahat ettirmek için bize tanıdık gelen yerleri oluşturuyorlar.

Hayatı Gözden Geçirme

BAZEN hayatı gözden geçirmek çok heyecanlı oluyor. Bazen rehber bakıyor ve hiçbir şey demiyor. Ya da “Tamam bana hayatından bahset.” diyor. Kişinin hayatını rehberle gözden geçirmesini istiyorlar ancak aslında bu kesinlikle yargılamak için değil, ruhsal büyüme için. Gözden geçirme bittikten

sonra gidilebilecek iki olası yer oluyor. Birçok kişi ruh grubuyla buluştukları yere yani ruhsal ailelerine gidiyorlar. Genelde orada çok grup var, çok kalabalıklar. Hatta o gruplarda hala bu dünyadaki fiziksel bedenlerinde olanlar da var. Yani spiritüel olarak bir parçası orada bulunuyor. Ama orada güzel olan şey şu; onlarla orada karşılaştığımızda onların egoları ve zihinsel halleri yok. İnsanlar orada ruh eşleriyle ve hayatlarındaki diğer önemli kişilerle, hatta bazen karşılaşmak istemedikleriyle bile karşılaşıyorlar. Bu karşılaşmalar çok enteresan oluyor çünkü hayatlarındaki birçok deneyimi

neden yaşadıklarını açıklıyor ve anlamalarını sağlıyor.

İlk yaptığım seansların birinde amcasıyla çok zor şeyler yaşamış bir kadın vardı. Bu hayatta amcası ona karşı çok acımasızmış. Ruh grubunda onu gördü, konuştu, beraber ağladılar. Dünyada kendisine çok zor şeyler yaşatmış olmasına rağmen orada koşarak boynuna sarılmış. Amcası demiş ki, “Sana bunu yaşatmak benim için çok zordu, ama sen bana söz

verdirmiştin, dolayısıyla da sözümü tuttum ama benim için de gerçekten çok zordu.” Ve o seanstan sonra seansı alan kadının amcasına olan bakış açısı çok değişmişti. Yani bu seanslardan tek bir şey öğrendimse o da şudur: İnsan bakış açısından iyi veya kötü deriz ama ruhun büyüme sürecinde öyle bir şey yok.

*Bazen
aynı şeyin üzerinde
çalışmak için
dünyaya
defalarca geliriz.*

Nişanlısı araba kazasında ölmüş olan bir kadın Varşova'dan beni görmeye gelmişti. Her gün çok büyük bir mutluluk ve neşe içinde yaşamışlar. İlişkileri bir yılı geçince de nişanlanmaya karar vermişler. Nişanlısı kızın ailesinin evine giderken arabası buzlu yolda kaymış ve genç adam ölmüş. Kız böyle korkunç bir felaketin niçin olduğunu çok merak ediyordu. Tam da *ruh eşini* bulduğunu düşünürken *ruh eşi* ondan koparılıp alınmıştı ve tanrı var mı diye sorguluyordu. Büyük bir trajedi değil mi? Seansta

ruhsal boyuta geçip de ruh grubuna gittiği zaman nişanlısıyla karşılaştı. Gelip kıza sarılmış, yaşadıkları çok duygusal bir andı. Kız ona neden bu ayrılığı yaşadıklarını sorunca nişanlısı demiş ki, “Aslında seninle o zamanı geçirebilmem için benim hayatımı uzattılar.” Ne kadar farklı bir bakış açısı, tabi ki üzücü, zor bir şey yaşandı ama başka bir bakış açısı bu. Ayrıca nişanlısı kıza demiş ki, “Çok yakında biriyle karşılaşacak ve tekrar aşık olacaksın.” Elbette ki kız henüz bunu duymaya hazır değildi.

Konseyle Buluşma!

İNSANLARIN gittiği diğer bir yer ise üst katlarda bulunduğunu söyledikleri konsey. Oradaki yüksek varlıklarla birlikte oluyorlar ve genelde de yargılanacak mıyım diye endişeleniyorlar. Tabi ki bizler dinden, toplumdan böyle öğrendik. Ben kendi seansımda bu yere yaklaşırken “eyvah” diyordum. Kapıda girişi koruyan iki tane muhafız vardı. Beni durdurdular ve “Burası yargı yeri değil, içeriye başın önde girme, dik durmazsan içeri giremezsin.” dediler. Orası yargı yeri değildi.

Burası gerçekten sevgi dolu varlıklar tarafından hayatımızın en derin derslerini gözden geçirdiğimiz bir yer. Ruhumuzun en derin özünün

bu dünyada öğrenmeye çalıştığı şeylerin gözden geçirildiği bir yer. Bu konularda bizimle konuşabilirler ama genelde bizi değişik geçmiş yaşamlara veya ruh olarak spesifik bir şeyler öğrenebileceğimiz birtakım yerlere götürerek onun deneyimini yaşatıyorlar.

Bu hakikaten çok gerçekçi bir deneyim; bunu anlatmak, tanımlamak çok zor. Ben bu çalışmalarını on bir yıldır yapıyorum ve birini oraya götürdüğüm her seferinde hayretler içinde kalıyorum. Öğrenecek bir şey var ki hayatta birçok ders olduğu. Aslında ruhlar hayatlar boyunca öğrenmeye çalışıyorlar ve bu her zaman eğlenceli olmuyor. Ruhların gerçekten debelenip öğrenmeye, tam kavramaya çalıştığı şeyler var. Yakınlarda bu hayatta gerçekten korkunç olaylar yaşamış biri gelmişti. Sorusu da, “Neden bu kadar acı çekiyorum?” idi. New York’ta 17 yıl psikoterapi görmüş ve sorunu hala çözülmemiş. Bu karmik konuyu çözebilmek için birkaç kere geçmiş yaşam regresyonu yaptık. Keşfettiği geçmiş yaşamları da oldukça tatsız hayatlardı, hayatlar boyu çok fazla acı çekme vardı.

En sonunda ruh olarak gidip rehberiyle karşılaştığında rehberi ona çok enteresan bir şey gösterdi ama o ne anlatmaya çalıştığını anlayamıyordu, bir türlü içselleştiremiyordu. Anlatılmak istenen şey onun anlayışının çok ötesindeydi. Bu nedenle rehberi onu bilgilerden oluşan konseye götürdü. Aslında konsey de ona rehberinin anlatmaya çalıştığı şeyi söyledi. Dediler ki, “Sen büyümek için acı çekmen gerektiğine inanıyordun, dolayısıyla

da böyle oldu, oysaki böyle olması geremiyor, ama sen buna inandığın için böyle oluyor.” Danışan için bunu duymak çok üzücüydü çünkü hiçbir şekilde anlayamıyordu. Bu seansları evde tekrar dinlesin diye kaydettim. Çünkü seans bittiği zaman detaylar hatırlanmayabiliyor. Süreçteki önemli şeyleri not alıyor ve kişiyle tekrar üzerinde geçiyorum. Rehberinin ve konseyin dediğinin üzerinden tekrar geçtim ama yine anlayamadı. Yani bazen ruhun dersleri anlaması zor oluyor. Bazen aynı şeyin üzerinde çalışmak için dünyaya defalarca geliyoruz.

Genelde bu seanslar hem terapist hem de danışan için çok canlandırıcı, yükseltici bir şey. Bu odada kaç kişi evi, yuvayı özlüyor? İşte *hayatlar arası hayat regresyonu* oraya gitmenin bir yolu. Bunu kalp ve ruh seviyesinde deneyimlemenin ve deneyimleri de sizinle geri getirmenin bir yolu.

Bu koşulsuz sevgi benim içimde, benden alınabilecek veya kaybedilecek bir şey değil. O birlik duygusu benim deneyimim ve o her zaman orada. Reenkarnasyon enteresan bir kavram, onun olduğunu düşünmek, olduğuna inanmak başka bir şey ama en sonunda olduğunu *bilmek* çok muhteşem çünkü onu deneyimliyorsun. □

Paul Aurand’ın 7 Aralık 2013’de BİLİYAY Vakfı’nda verdiği konferanstan özetleyen: Fadime Çelik.

Enerji Psikolojisi

Bilun Armağan

2. Bölüm

PSİKODRAMA, sosyometri ve grup psikoterapisinin yaratıcısı J. L. Moreno empatinin yetmeyebileceği bu süreçler için, yani en ufak duygu biriminin kişiler arası karşılıklı olarak birbirine aktarıldıkları durumlar için “tele” kavramını ortaya atmıştır. Bu kavramı açıklarken de enerji olarak tarif etmiştir. Kuantum fiziği o yıllarda ne kadar biliniyordu ve enerji alanları ile ilgili Moreno hangi bulguları tanıyordu bilmiyoruz ama dahillik noktasındaki zekası ile bunu enerji olarak tarif etmiş olsa da bugün bu durumu daha rahat enerji olarak açıklar ve hatta kısmen de ölçer hale gelmiş (sosyometri) bir bilim dünyasından söz edebiliyoruz.

Enerji alanlarını tanımaya ve tarif etmeye gönül vermiş nice araştırmacının elde ettiği sonuçlara bakarsak, varlıkların ve boşluk olarak tarif ettiğimiz alanların aslında enerji yüklü olduğunu kavırıyoruz. İşte bu noktada enerji psikolojisinin enerjisi olarak anlatılan enerji türlerinden biri olan süptil (ince) enerjileri de belki biraz tanımlamış olabiliriz.

Fiziksel dünya, nükleer fiziğin bakış açısı ile bakıldığında dantel bir doku gibi birbirine ince ve kalın ipliklerle bağlı bir enerjiler bütünlüğü olarak görülür; maddeyi oluşturan atomlar dinamik bir şekilde titreşirken hem dalgaları hem de parçacıkları çağrıştırırlar. Bedenlerimizin karmaşık elektriksel ve elektromanyetik enerji sistemleri de daha da karmaşık olan ve bedenlerimize nüfuz edebilen süptil (ince) enerji alanları ile kesişip etkilenirler. Süptil enerjiler elimizdeki mevcut teknoloji ile tespit edilemezler fakat onların varlıklarını tıpkı yer çekimi gibi oluşturdukları etkilerden tanımlayabiliriz. Kısaca onu yaşam kaynağı olarak tarif ederiz. Orada olduğunda hayattayızdır, orada yoksa ölüyüzdür.

Batılı bilim dünyası kinetik, termal, kimyasal, elektriksel ve nükleer enerjileri iyice tanımlamış olsa da enerji psikolojisinin temel taşlarından olan süptil (ince) enerjilerle ilgilenmemiştir. Oysaki bu enerjiler tarih boyunca insanların ilgisini çekmiş ve birçok tedavi kültüründe

*Belli bir vakit vardır ki
Uyanışı gerektirir.
İşte bu vakit şimdi
gelmiştir.*

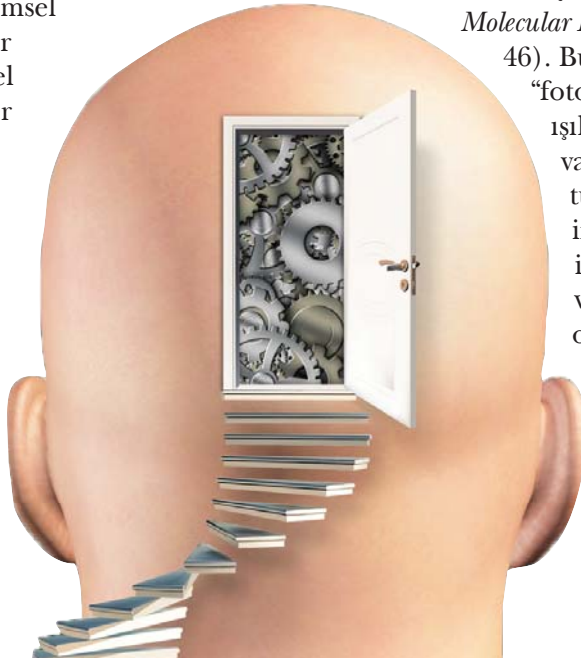
BUDDHA

üzerinde çalışılmış ve kullanılmıştır. Ancak 90'lı yılların ikinci yarısında Batı'da daha ciddi incelemeler yapılmaya başlanmıştır bu da enerji psikolojisi gibi yeni ve heyecan verici bir alanın kabul görmesine yol açmıştır. Hatta Uluslararası süptil enerjileri ve enerji tıbbını araştırma derneği (International Society for the Study of Subtle Energy and Energy Medicine) oluşturulmuştur. (www.issseem.org) Bu organizasyonun yayınladığı süptil enerjiler konusundaki bilimsel araştırmaların yer aldığı profesyonel dergileri ve haber bültenlerini izlemek olanaklıdır.

Düşünce ince enerjiden etkilenirken, ince enerjiler düşüncelerden etkilenir. Aslında bu

durum birbirinden ayrılamaz bir oluşum sürecidir. Benor kitabında en azından 200 kadar araştırmacının uzaktan düşünce gücü ile şifa verme yöntemlerini sorgulamış ve incelemiş olduğundan söz etmiştir. Örneğin, birisinin uzak mekandaki bir başkasının galvanik deri reaksiyonlarını sakinleştirici veya stresli düşüncelerini yönlendirerek etkileyebileceği gözlemlenmiştir. Bir başka çalışmada da kısa bir sürede imgeleme ve yoğunlaştırılmış niyet geliştirme egzersizleri öğretilmiş bir grup insanın düşüncelerini bu şekilde yoğunlaştırdıklarında bir başka odada bulunan bir tüp içindeki kan örneğinin hücre sayısını dramatik bir biçimde etkileyebildikleri ortaya çıkmıştır. Fakat bu konudaki en aydınlatıcı çalışmalardan biri 1995 yılında Rus Bilim Akademisinin bilim adamlarından Vladimir Poponin ve Peter Gariaev tarafından yapılan DNA testidir. Bu deneyler daha sonra da Amerika'da tekrar edilmiştir ve bilim dünyasında "The DNA phantom effect: Direct Measurement of a New Field in the Vacuum Substructure" adı ile anılmıştır (*Journal of Molecular Evolution*, vol.

46). Bu iki bilim adamı "foton" adı verilen ışık parçacıkları vasıtasıyla DNA'nın tutumunu incelemek istemişler ve vakum oluşturmak amacıyla bir borunun içindeki tüm havayı

almışlar, buna rağmen fotonların kaldığını gözlemlemişlerdir. Boruda kalan ışık enerjisi yani parçacıklar önce düzensiz bir şekilde borunun içine dağılmış. İkinci adım olarak borunun içine insan DNA'sı yerleştirmişler ve çok şaşırtıcı bir sonuçla karşılaşmışlar; parçacıklar DNA'nın varlığında daha farklı sıralanmış. DNA'lar sanki görünmez bir güçle, fotonları boruda düzenli bir şekilde sıralamış. Bunun sonucunda insan DNA'sının fiziksel dünya üzerindeki etkisi kesinleşmiş. Daha da önemlisi sonra gerçekleşmiştir. DNA'ları borudan temizlemişler ve en ufak bir parça dahi kalmasına izin vermedikleri halde yine inanılmaz bir sonuç elde etmişler; fotonların yine dağınık hallerine döneceği düşünülürken, fotonlar sanki DNA hala oradaymış gibi aynı

düzeni korumuş. Bu deneyler defalarca tekrarlanmış fakat sonuç hiçbir zaman değişmemiştir. Yani fiziksel olarak ayrılışlar bile DNA ve fotonlar arasında hala bir bağ vardır. Kuantum fiziğinin "kuantum alanı" diye tanımladığı bir alan aracılığıyla birbirleriyle bağlantılıdır. Daha öncede vurguladığım gibi ispatlanan odur ki boşluk olarak tarif ettiğimiz şey hiçte boş değildir, milyarlarca verinin dalgalar halinde hareket ettiği ve yayıldığı bir alandır. Buradan şuna varıyoruz ki; biz birbirimizden ayrı olduğumuz bilinciyle yetiştirildik ama her şey birbiri ile bağlantılı ve etkileşim içinde. Biz birbirimize görünmez ağlarla bağlıyız... Bu durumda farklı bakış açılarına ve diğerlerine kendimizi açarsak empati ve tele enerjileri yolu ile çok daha sağlıklı ve verimli ilişkiler kurabiliriz.

Enerji Psikolojisi düşünce enerjisinin süptil enerji alanlarını etkilediği ve bu enerji alanlarından da bir o kadar etkilendiğinin anlaşıldığı bir anlayış üzerine inşa edilmiş birçok terapi modelinde uygulanabilecek yeni bir terapötik anlayıştır. Enerjiler üzerinde yapılan tüm müdahaleler sadece bireye değil bütüne hizmet eder, yani boşluk sandığımız enerji yüklü alanları da olumlu ve sağlıklı yönde etkiler.

Enerjetik müdahaleleri kapsayan bu yeni terapötik bakış açısı birçok terapi okuluyla da son derece uyumludur. Örneğin psikodinamik terapilerle, bilişsel davranışçı terapilerle, Transaksiyonel Analiz terapisi, Gestalt Terapi, biyoenerji, dışavurumcu sanat terapisi, psikodrama, hipnoterapi, imgeleme ve meditasyon gibi çeşitli

modellerle bütünleştirilebilecek bir çalışmadır. Enerji teknikleri ayrıca bireylerle, çiftlerle, gruplarla ve örgütlerle uygulanabilecek kişisel gelişim alanında da kullanılabilinen modellerden oluşur. Enerji müdahaleleri klinik alanda da kullanılmaktadır; özellikle PTSD stres sonrası kaygı bozuklukları, fobiler, disosiyatif bozukluklar, madde bağımlılığı, yeme bozuklukları gibi alanlarda sıkça kullanılmaktadır. Fred Gallo'nun 2002 yılında yayınladığı *Energy Psychology and Psychotherapy* (Enerji Psikolojisi ve Psikoterapi) adlı kitabında tüm bu uygulamalar detaylı olarak anlatılmaktadır.

teydidini aldıkları sıklıkla karşılaşılan bir durumdur. Aynen iki Rus bilim adamının deneyinde gözlemlenen DNA ile etkileşime geçen fotonların DNA'lar gittikten sonra bile aynı sırayı koruyarak bir enerji alanı yaratmaları ve insanoğlunun da bu ince enerjilerden etkilenmesinin bir örneği gibi bir durumdan söz edebiliriz. Ünlü İngiliz biyolog Rupert Sheldrake'ın çeşitli araştırmalarla oluşturduğu "bilen alan" yani morfogenetik alan incelemeleri ve tespitleri ayrıca aile ve kuşak-aşan terapilerdeki soyağacının (atalar) gizli bağlantılarını açıklamaya da yardımcı olmuştur. Bu tarz gizemli şekilde problemlerin çözülebildiği, bu

Ayrıca belirtmeliyiz ki bazı farklı anlayışlar ve isimlerle anılan değişik terapi yaklaşımları da aslında enerjiler üzerinde, özellikle süptil (ince) enerjilere yapılan müdahalelerle etkendir. Örneğin, sistemik aile dizimi olarak anılan Hellinger aile sistem terapisi tamamen morfik alan veya bilen alan olarak ele alınan sürü bilinci ile oluşmuş enerji alanlarına müdahale edilerek gerçekleştirilir. Şöyle ki herhangi bir aile sisteminin sergilendiği sahnelerde bu serginin içinde rol alan kişilerin kimlerin rolünü aldıklarını bilmeden o kişilerle her bir perspektiften empati kurabildikleri ve bunun da daha sonra

tür terapileri deneyimleyen kişilerin bilinmez bir şekilde rahatladıkları ve hatta yaşam koşullarının dahi değişmeye başladığı gözlemlenmiştir. İşte bu durum enerji alanlarına yapılan doğru müdahaleler yani enerjinin doğası gereği kişinin bir diğerinin sadece rolüne girerek ve beden şekli olarak oluşmaktadır. Sahne olarak adlandırabileceğimiz herhangi bir boş alanda eğer niyetimizi bir konu üzerinde yoğunlaştırırsak ve boşlukları rol olarak doldurursak, morfogenetik enerjiler ve psikodramanın önemli kavramlarından tele enerjileri bizi etkilemeye başlar. Böylece hiç tanımadığımız kişilerin fenomenolojik

alanlarını (ince enerji) algılamaya başlarız. Bu empati kurmanın ötesinde onların duygu ve düşün dünyasını ifade etmeye, söze dökmeye ve tıkanmış enerjilerini serbest bırakmaya neden olur. Bu durum ile ilgili bilimsel açıklamalar Sheldrake gibi bazı bilim adamlarının incelemelerinde yer almaktadır.

Bu heyecan verici ve yeni yeni gelişmekte olan enerji psikolojisi alanı çalışmaları içinde birçok soruyu ve meydan okumayı beraberinde getirmektedir. Her nasıl ki bir ergenin ne yönde bir temel kişiliğe kavuşacağı belli değilse, enerji psikolojisi alanının hangi konularda etken olacağı ve nereye kadar uzanacağı belli değildir. Her geçen gün yapılan araştırmalar ve yeni teknikler sayesinde belki de aile yaşamı, iş yaşamı, eğitim ve hatta siyaset gibi yaşamın farklı alanlarında kullanımına kadar gelişirken çeşitli fiziksel ve zihinsel sağlığımız konularında da uygulanabilir hale gelecektir. □

*Sahip
olduğumuz
en büyük ve
olumlu enerji
sevgidir.*

KAYNAKÇA

- Benor, D. (2001). *Spiritual Healing: Scientific Validation of a Healing Revolution*. Southfield, MI: Vision.
- Brennan, B. A. *Işığın Elleri; İnsan Enerji Alanı Üstünde Şifacılık Rehberi*. İstanbul: Meta Basım Yayım (2001, 2002, 2009)
- Callahan, R. J., Trubo, R. (2001). *Tapping the Healer Within*. New York: Mc Graw-Hill.
- Carnabucci, K. & Anderson, R. (2012). *Integrating Psychodrama and Systemic Constellation Work, New Directions for Action Methods, Mind-Body Therapies and Energy Healing*. London: Jessica Kingsley.
- Carrington, P. (2008). *Discover the Power of Meridian Tapping: A Revolutionary Method for Stress-Free Living*. Brookfield. Tapping Solution.
- Craig, G. (1999). *Emotional Freedom Techniques: The manual*. (3rd ed.) El Paso: Mediacycopy
- Dökmen, Ü. (1994). *İletişim Çatışmaları ve Empati*. İstanbul, Sistem Yayınları.
- Frankh, P. (2009). *Rezonans Kanunu-İstek Yönetimi*. Ankara, Elips Yayınları.
- Gallo, F. P. (Ed.) (2002). *Energy Psychology in Psychotherapy*. New York: Norton P.
- Feinstein, D. (2004). *Energy Psychology Interactive; Rapid Interventions for Lasting Change*. Canada: Innersource.
- Uran, B., Çalık, N. (2010). *EFT ile İyileşin, İyileştirin, Yeniden Hisseden İnsan Olmak*. Ankara: Gelişim Yolculuğu.
- Zohar, D. (2003). *Kuantum Benlik*. (Çev. Kervanoğlu, S). İstanbul, Doruk Yayıncılık.

Ölümsüzlüğün İzleri

Joe Fisher – Joel L. Whitton

3. Bölüm

TİBETLİLER'İN *bardosunun* diğer kültürlerin kaynaklarında başka isimler altında verildiği bilinmektedir. Örneğin evlerinin inşasında gösterişe önem vermedikleri halde mezarları için hiçbir masraftan kaçınmayan Eski Mısırlılar, ruhları yeni bir bedene can vermek üzere aşağıya inene dek daima hoşnutluk içerisinde yaşanan “amenthe”den söz ederlerdi. Güney Pasifik'in Okinawaları, bu boyuta dönüş yapmadan önce bedensiz olarak “gusho”da yaşarlardı. Avustralya yerlileri ruhun bedenlenmeler arasındaki zaman diliminde Anjea'nın dünyayla bağlantılı yerlerinde oturduğuna inanır ve her çocuğun doğumunda onun nereden geldiğini anlamak için bir tören yaparlardı. Ve artık bundan sonra çocuğun bir ağaçtan mı, bir kayadan mı, yoksa bir su birikintisinden veya benzeri bir doğal oluşumdan mı edinildiği biliniyordu. Aynı geleneğin izlerine insanların nasıl “bir meşeden veya bir kayadan” doğduğu anlatılan Homer'in *Odyssey*'inde de rastlanır. Eski İbraniler nihayetinde bir sonraki hayat için talimatların verildiği ve oradan çıkartılarak, *Zohar*'a göre “acı dolu bir sürgün, gerçek mutluluğun olmadığı bir yer” olan Dünya'ya gönderildikleri “pardish”teki konaklamayı tasvir ederlerdi.

Eskiler modern insanın yeni yeni anlamaya başladığı, hayatlar arasındaki hayatın bizim gerçek vatanımız olduğunu ve oradan fiziksel beden vasıtalarıyla çetin yolculuklara çıktığımızı

biliyorlardı. *Death to Rebirth*
(Ölümden Tekrardoğuma)

adlı kitabında Manly
P. Hall bedenlenme

deneşimi için,
rahatsızlık verici
dalgıç elbisesini
giyerek bir
cankurtaran
halatı

boyunca
deniz dibine
inerek, ışığı
ve temiz

havayı gerilerde bırakan bir dalgıç benzetmesini yapar.

...ağır dalgıç elbisesi fiziksel bedendir ve deniz hayat okyanusudur. Doğarak insanoğlu dalgıç elbisesini üstlenir, fakat ruhu daima bir ipile tepedeki ışığa bağlıdır. İnsan gizli bilgeliği hazinelerini bulabilmek için keder ve ölümlülük denizinin diplerine iner. Çünkü deneyim ve anlayış paha biçilmez birer incidir ve onları elde edebilmek için insan her şeye katlanmalıdır. Hazine bulunduğu

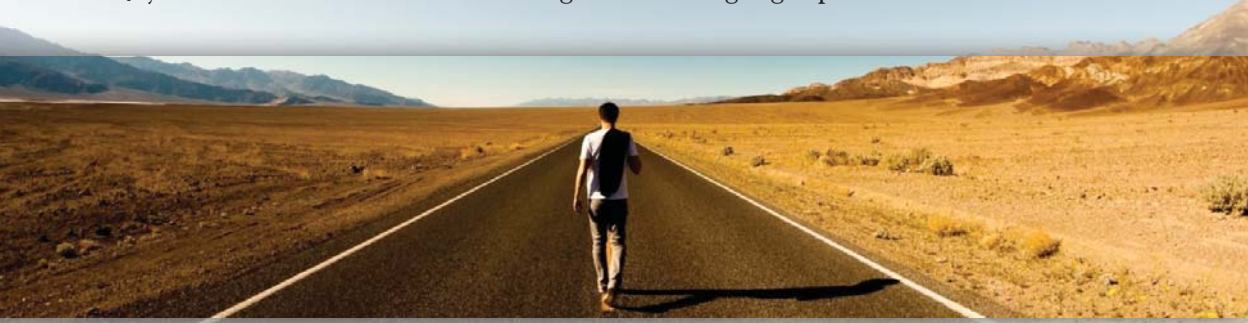
olasılığına karşı, bir kolaylık olsun diye, göçen kişiyle beraber gömülüyorlardı. İsa'dan 3400 yıl önce Basra Körfezi'nin kuzeyinde yaşayan Sümerler'de hane reisi öldüğü zaman, bir sonraki hayatta da ona hizmet edebilmeleri için hizmetkarlar efendilerinin ölümüyle birlikte öldürülüyorlardı.

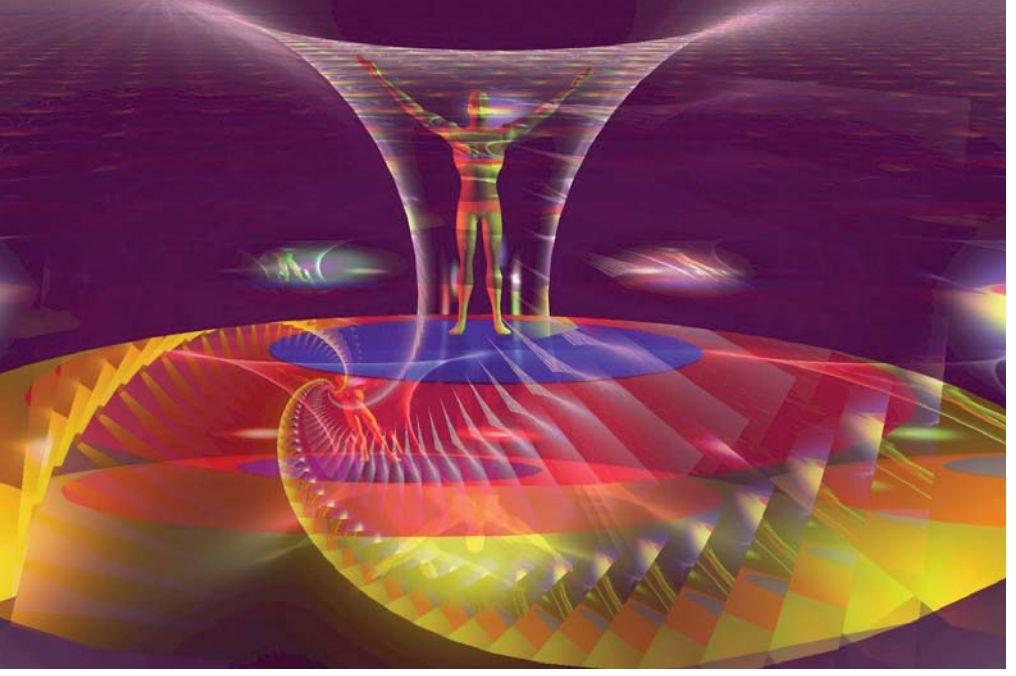
Eflatun'un, *Devlet* adlı eserinin 10. cildinde bir savaşta öldürüldükten on iki gün sonra cenazesinin bulunduğu lahitte yeniden dirilen Pamfilyalı Er'le ilgili garip miti nakleder. Er

veya saati dolduğu zaman tekrar gemiye geri çekilir, üzerindeki ağır giysileri çıkararak derin derin temiz havayı içine çeker ve bir kere daha özgürlüğü hisseder. Bilge kişiler bizim hayat dediğimiz olayın deniz dibine dalışlardan yalnızca biri olduğunu, bu dalışları daha önceleri de pek çok kez yaptığımızı ve hazineyi bulana dek tekrar tekrar dalacağımızı bilirler...

Birçok ilkel kabileler ve Eski Mısırlılar gibi kayıp uygarlıklar hayatlar arası hayatı tanıyor, ötealemlerle karşılaştıkları zaman hazırlıklı olmak için gereken tedbirleri alıyorlardı. Giyecek, silah, yemek pişirmeye yarayan araç gereç gibi malzemeler, dezenkarne/bedensiz varlığın bir süre için dünyaya bağlı kalma ve fiziksel hayatın arzularını terk edememe

orada sembollerle hayatlar arası hayattan konuşarak her ruha bir sonraki enkarnasyonu için bir form seçme fırsatının tanındığını anlatır. Bu seçim yapıldıktan sonra ruhların yeni bedenlerine girmeden önce sahip oldukları tüm anıların silinmesi için Unutkanlık Irmağı'ndan geçtiklerini söyler. Bu unutmaya sevk edilmiş Çin Budizmi'nden ezoterik Hristiyanlığa kadar birçok dinsel gelenekte üzerinde ısrarla durulan bir konudur. İbrani Kabalistleri'ne göre gece meleği Layela etrafta dolaşan ruhun burnunu sıkıp üst dudağına bastırarak hafıza kaybına neden olur. Bu yüzden hepimizin dudağımızın hemen üstünde gece meleğinin parmak izini taşıdığımız söylenir. Kutsal metinler ve mitolojik aktarımlar hayatlar arası

durumun diğer ortak özelliklerine de değinirler. Zamansızlık hissi, vecd durumuna geçiren parlak bir ışıkla iç içe geçme/birleşme, henüz bitmiş hayatın panoramik bir şekilde zihinde tekrarlanması ve genellikle üç bilge figür eşliğinde ruhun yargılanması bunların arasındadır.

Roma Katoliklerinde, işlenen suçların cezasının çekilerek günahlardan arınıldığı Araf fikrinin, Eski Yunan'ın enkarnasyonlar arası bedensiz hayat inancının bir yorumu olduğu muhtemeldir. Antropozofi'nin kurucusu, Rudolf Steiner'e göre Katolik Kilisesi'nin Araf'ı, bazı olası eksikliklere rağmen, ruhun tüm arzularından, iştahlardan ve tutkularından soyunduğu hayatlar arası hayatın başlangıç dönemlerinin kabul edilebilecek bir tasviridir. Bedensiz varoluşa dair bilgilerinin durugörü yeteneğine borçlu olan

Steiner'in enkarnasyonlar arası şuur planına dair söyleyecek çok şeyi vardı ve "ölüm ve tekrardoğuş arasındaki hayatın buradaki hayatın bir devamı olduğunda" ısrar ediyordu. Steiner'e göre ölüm yalnızca "bir düzelme ve tazelenme aracı" idi. "Şuurunu beslemek ve faal tutmak için sürekli olarak beden kılıflarımızı tüketmekteyiz," diyordu. Dikkati çekmek istediği nokta, uykunun fizik sağlığımız için hayati önem taşıması gibi, hayatlar arasındaki şuurun niteliğinin de sonsuza doğru evrim için o denli önemli olduğu idi.

Steiner'in öldüğü 1925'ten bu yana, bedensiz hayatın sınırlarına duyulan ilgide büyük artış olmuştur. 1960'ların hippie kültürü düşünsellikten yoksun bir kaçıştan fazlasını temsil ediyordu; gerek "yükselmek" için halüsinasyonlara yöneliş, gerekse Doğu mistisizminin kolektif kucaklanışı fizik ötesi deneyime, hayatlar arası

durumun özüne duyulan özlemin ifadeleriydi. Çiçek gücünün zihniyeti şeklen gerilerde kalmış gibi görünse de, ruhun çıktığı yolculuğun doğasını ve kapsamını anlama arzusu devam etmektedir. Günümüzde *bardonun/ötealemin sırlarına nüfuz edebilmek amacıyla çok çeşitli yarı-bilimsel girişimler sürmektedir.*

Dünyanın en iyi tekrardoğuş araştırmacısı olarak bilinen Dr. Ian Stevenson hayatlar arasının “tüm dünyada olağanüstü merak uyandıran bir konu” olduğunu söylemektedir. Şu ana kadar Dr. Ian Stevenson’un “ara dönem anıları” diye nitelendirdiği durumu en yüksek oranda yansıtan vakalara, birçok süjenin öldükten sonra cansız bedenlerini gördükleri ve kendi cenaze törenlerini aktardıkları Tayland’da rastlanmıştır. Birçoğu ayrıca öbür dünyada “beyazlar içinde bir adam” tarafından selamlandıklarını ve yeniden doğmadan önce onun kendilerine “unutkanlık meyvesini” sunduğunu anlatmışlardır. Meyveyi yemek bir önceki hayatın anılarını hafızadan silmektedir ve bazı süjeler geçmiş hayatlarının kayıtlarını korumuş olmalarını baştan çıkarıcı bu ikramdan uzak durmalarına borçlu olduklarını kaydetmişlerdir.

Bir başka yörede, Stevenson’un bazı süjeleri bir önceki fiziksel

bedenlerinin nasıl yakıldığını hatırladıklarını iddia ederlerken bazıları da doğacakları evlere nasıl yöneltilmiş olduklarını hatırlamaktadırlar. Hatta bir süje 1928’deki ölümü ve 1947’deki yeniden doğuşu arasındaki dönemde “havada oradan oraya uçtuğunu ve ağaçların üzerine tünediğini” dahi hatırlamaktadır. Stevenson’un vakalarında rastlanılan ortak bir özellik bazı annelerin, genelde hamile kaldıktan sonra, daha önceden tanıdıkları birinin kendi çocukları olarak doğacağını öğrendikleri bir rüya görmeleridir. Bu rüya muhtemelen doğacak kişinin bedensiz varlığı ile doğrudan bir irtibatı temsil etmektedir ve bazen de çocuk için seçilen bir isim rüyada bildirilmektedir. Bazen de süjeler iki hayat arasındaki geçiş döneminde anne adaylarına göründüklerini hatırladıklarını ileri sürmektedirler.

Dr. Ian Stevenson kendiliğinden hatırlanan doğum öncesi anıları incelemek için dünyayı dolaşırken, Amerika Birleşik Devletleri’nde kimileri de, benzer anılara “oturdukları yerden” erişmek için hipnozu kullanmaya başlamışlardı.

California’lı hipnoterapist

Dr. Edith Fiore 1978’de bazı süjelerinin hayatlar arasına yolculuk ederek orada “saf enerji ve ışığı” bulduklarını, diğerlerinin ise “güzel

göller, güzel manzaralar, ışık içinde şehirler” gördüklerini kaydediyordu. Ayrıca “tasarımcılar” veya “tavsiyelerde bulunan bir heyet” ile karşılaşmalardan bahsediyordu. Bunlar bir sonraki enkarnasyon seçimine yardımcı oluyor ve bazı vakalarda ruh, doğum öncesinde annesinin başının üzerinde dolanırken ona eşlik ediyorlardı. 1979’da California’lı klinik psikolog Dr. Helen Wambach’ın kitle bazında yürüttüğü ipnoz çalışmalarının sonuçları, çoğu kişinin hayatlar arası durumun “ışık ve sevgisinde” kalmış olmayı tercih etmelerine rağmen yine de doğmayı seçtiklerine işaret ediyordu. Dr. Wambach’ın süjeleri hayatlar arasındaki dünyada bir cinsiyetleri olmadığını anlatmışlar ve birçok vakada da, “danışmanlar”, “bir heyet” veya “bir grup otorite” ile yapılan danışmalardan sonra

gönülsüzce tekrar doğmaya karar verdiklerini belirtmişlerdir.

İki yaşantı arasındaki hayatla ilgili kişisel gözlemlerini nakledenler, güneye uzun bir yolculuktan sonra güneşin kuzey yönünde parladığını gördüklerini iddia ettikleri saçma bir hikaye ile geri dönen eski çağ denizcileriyle kıyas edilebilir. Memleketlerinde onların bu gözlemlerine itibar edilmezdi çünkü Avrupa’da güneşin seyri ile ilgili deneyimler farklıydı ve anlatılanlar o zamanın akıl ve mantığıyla çelişiyordu. Bugün de bilinmeyene yolculuğu tatmış olmak, çoğu zaman günümüzde geçerli akılcılık anlayışına ters düşmekle eş anlamlıdır. □

Kaynak: Yazarların Ege Meta Yayınlarından çıkan *Hayatlar Arası Hayat* adlı kitaptan alınmıştır.

ANKET...

Değerli Okurlarımız,

Sizlerle var olan iletişimimizi daha yakın ve sürekli bir hale getirip dilek, öneri ve beklentilerinizi de öğrenmek amacıyla minik bir anket hazırladık.

Aşağıdaki web sitelerine ulaşarak, anketimize siz de katılabilirsiniz.

BİLYAY VAKFI VE MTİA DERNEĞİ

<http://www.facebook.com/groups/bilyay/>

BİLYAY Vakfı ile Ruh ve Madde Yayınları Hakkında Anket

<https://www.surveymonkey.com/s/KVDLSV7>

Katılımızı bekliyoruz, ilginize teşekkür ediyoruz.

KİTAP İNCELEMESİ

Şamanik Yolculuk

Yazar: Sandra Ingerman

İnceleyen: Eylül Erdoğan

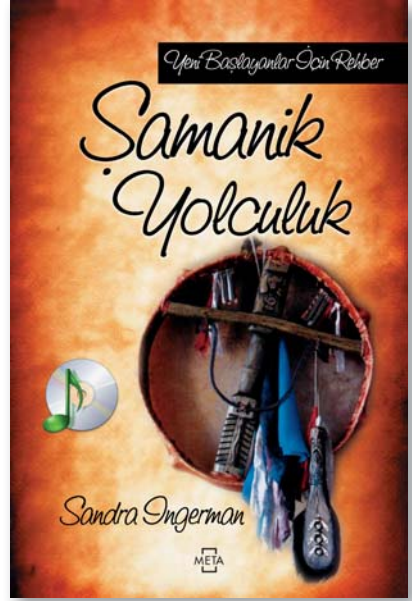
ŞAMANİZME ilgi duyan ve yeni başlayanlar için oldukça faydalı, basit anlatımlı ve akıcı bir kitap olan *Şamanik Yolculuk* kitabı, bu eğitimi almayı düşünenlerin eğitim öncesinde okumalarıyla, eğitimden son derecede faydalanmalarına olanak sağlıyor.

Kitap, öncelikle şamanizmin geleneğinde yer alan üç farklı dünya hakkında kısa bir bilgilendirme yaparak erk hayvanları, koruyucu ruhlar, insan formundaki öğretmenlerle nasıl ilişki kurabileceğimizi anlatıyor ve okuyucuyu şamanik yolculuğa yavaş yavaş hazırlıyor.

Yolculuğa hazırlıkta beslenmenin, hatta davul ritminin önemine değinildikten sonra ise kendi çingirak ve davulumuzu nasıl yapabileceğimizle ilgili basit çözüm yolları sunuyor.

Şamanik yolculukta en önemli şey belli bir niyetimizin olmasıdır. Bu bağlamda ne tarz sorularla veya niyetlerle yolculuğa çıkabileceğimiz hakkında örnek soru cümleleri vermekle kalınmayıp, kitabın ekinde okuyucuya üç farklı süre ve üç farklı ritim içeren davul-çingirak CD'si hediye ediliyor. Böylece, geriye okuyucunun sadece CD'yi dinleyip, yolculuğu deneyimlemesi kalıyor.

Bu yolculuklarda, yolculuğa çıkmak kadar geri dönmek de oldukça önemli. Eğer kuvvetli bir niyetiniz yoksa, tıpkı markete ne almaya gittiğini unutan bir insanın reyonlar arasında dolaşması gibi siz de bilinçaltınızın kuytu köşelerinde boş yere vakit kaybetmiş oluyorsunuz. Ya da sorduğunuz konuya ve sorunuzun sonucuna herhangi bir duygusal bağımlılığınız varsa, yolculuktan yüksek verim almanız mümkün olmayabiliyor. Bu durumda yapılacak en iyi yöntem, güvendiğiniz birinden sizin adınıza yolculuk yapmasını istemektir.

Bazen de yolculuktan verim alınmasını engelleyen şey, bilinçaltımızda yer alan bazı bariyerler olabiliyor. Bu bariyerleri oluşturan şeyler bizim koruma kalkanlarımız yani savunma mekanizmalarımız olduğu için, o bariyerin kenarından nasıl geçebileceğimizi bilmenin en iyi yöntemi bu konuda eğitim almak ve bol bol pratik yapmak. Bariyer konusunu, INCEPTION (Türkçesi BAŞLANGIÇ olarak çevrildi) filmini seyredenler daha iyi anlayacaklardır diye düşünüyorum ve hala izlemeyenler varsa da yeri gelmişken izlemelerini şiddetle tavsiye ediyorum.

Kitaptan Alıntı Yapılan Yolculuk Tipleri:

1-Bilgi Alma ve Şifa Yolculukları

İlham verebilecek bazı soru örnekleri aşağıdaki gibidir:

- *Bedenimi nasıl şifalandırabilirim?*
- *İlişkimi nasıl şifalandırabilirim?*
- *Bana yeni yaşamımı gösterin (eğer bir geçiş evresindeyseniz)*
- *.....için nasıl hazırlanabilirim?*
- *Aile ve iş çevresindeki gerginliği çözmek için ne yapabilirim?*
- *Sevdiklerimden biri, bir arkadaş, bir hayvan veya yaşadığım toprağa nasıl yardımcı olabilirim? (her seferinde bir tanesini seçin.)*
- *Nerede ev aramalıyım?*
- *Lütfen yeni bir iş bulmama yardımcı olun.*
- *Bu seçimi yaparsam ne öğrenirim?*
- *Korkumun kökeni nedir? (Veya başka bir yaşamsal sorun seçebilirsiniz.)*

2-Şifa Yolculukları

Şamanizm, hastalığın ruhsal boyutuyla

çalıştığundan geleneksel tıbbi ve psikolojik tedavilerle de birleştirilebilir. Birçok yerli kültürde şamanlar ve doktorlar tedavi sağlamak amacıyla beraber çalışırlar. Kitabın yazarı olan Sandra Ingerman da akademik eğitimini evlilik-aile terapisi ve zihin sağlığı üzerine yapmış. Ayrıca travmatik stres ve akut travmatik stres konularında uzmanlık eğitimi almış

olup 2007 yılında kendisine Global Foundation for Integrative Medicine tarafından "Barış Ödülü" verilmiştir.

Kitapta şifa amaçlı yapılan yolculuklarla ilgili birkaç somut örnek verilmiş olmakla birlikte, başkasının yerine yolculuk yapıp, ruhun kayıp parçasını (canı) geri getirme uygulamaları ileri düzey bilgi ve bazı ritüel teknikleri bilmeyi gerektirdiği için, bu aşamada canı geri kazanmaya yönelik bilgilere pek girilmiyor.

3-Ek Yolculuklar

- *Yorumlama Yolculukları* (rüyalar, semboller, mesajlar, simgelerin anlamı sorulabileceği gibi yaşanan bir sorunda benim için ne gibi bir ders ya da armağan var vb. sorular da sorulabilir).

- *Tarihinizi Öğrenme Amaçlı Yolculuklar*

a) *Atalarınızdan biriyle tanışmayı isteyin.*

b) *Atalarınızdan gelen ve sizin taşıdığınız hediye ve güçlerin size gösterilmesini isteyin. Genellikle atalarımızdan ne almadığımızı odaklanırız. En güçlünün hayatta kalması süreci sayesinde soyumuzun "armağanlarını" taşıyoruz. Ailenizin hem anne hem de baba tarafımızdan gelen güçlü yanlarınıza bakmayı ihmal etmeyin. Bu yolculuk özellikle evlat edinilmiş veya atalarının kökleri hakkında bilgisi olmayan insanlar için şifalandırıcı olmuştur.*

c) *Çevrenizde bulunan dünyanın nasıl yaratıldığını öğrenmek için size bir hikaye ya da yaratılış miti gösterilmesini isteyin.*

d) *Bitmemiş konularınızı tamamlamak için sevdiğiniz ölmüş birinin ruhuyla Aşağı veya Yukarı Dünya'da buluşmayı isteyebilirsiniz. Bu ölmüş biriyle ilgili duygularınızı tamamlamanın iyi bir yoludur.*

4-Tıbbi, Psikolojik veya Ruhsal Yardım Aldıktan Sonra Yaşamınızda Uyum ve Dengeyi Yeniden Sağlamak İçin Yolculuklar

- *İlerleyen zamanda sağlığımı korumak veya iyileşme sürecimi desteklemek için ne gibi değişiklikler yapmam gerekir ?*

- *Kendim için olumlu bir şimdi ve gelecek yaratmak için yaratıcı enerjimi nasıl kullanabilirim ?*

- *Yaşamıma anlam ve tutkuyu nasıl geri getirebilirim ?*

- *Öfkem, üzüntüm, korkum ve gerilimim etrafındaki enerjiyi dönüştürmek için gün içinde uygulayabileceğim basit uygulamalar nelerdir ?*

- *Bana artık hizmet etmeyen kişisel bir mit veya yaşam öyküsü hangisidir ?*

5-Doğal Dünyayla Bağlantı Kurmak İçin Yolculuklar

- Doğayla bağlantı kurmak için yolculuk yapın.

- Bir kristale veya başka bir nesneye nasıl kullanılmak istediğini öğrenmek için yolculuk yapın.

- Yaşadığınız ülkenin veya şehrin ruhuna onun enerjisini öğrenmek amacıyla yolculuk yapın. Bu yolculuğu, hakkında daha çok şey öğrenmek istediğiniz herhangi bir yere ya da yaşamakta olduğunuz yere de yapabilirsiniz.

- Aya yolculuk yaparak döngüleri ve bunların sizi nasıl etkilediğini öğrenin.

- Mevsimlerin sizi nasıl etkilediğini öğrenmek için yolculuk yapın

- Doğanın döngüleriyle uyum içinde yaşayabilmek için yaşamınızı nasıl düzenleyebileceğinizi öğrenmek için yolculuk yapın.

- Bir su kütesine (deniz, göl, nehir vb.) gücünü öğrenmek için yolculuk yapın.

- Onlar hakkında daha fazla bilgi almak için yıldızlara yolculuk yapın.

- Evinizi ya da bahçenizi işgal eden böcek veya kemirgenlerin ruhuna yolculuk yapıp onlarla görüşmelerde bulunun.

- Hava olaylarının ruhlarna onlar hakkında bilgi almak amacıyla yolculuk yapın.

- Hava, su, toprak ve ateşin ruhlarna onlarla tanışmak amacıyla yolculuk yapın.

- Güneşin gücünü öğrenmek ve tüm yaşamın serpilip büyümesi için onun enerjisinin ne kadar gerekli olduğunu anlamak için yolculuk yapın.

6-Tören Yaratmak ve Uygulamak İçin Talimat Alma Amaçlı Yolculuklar

- Korku, öfke veya yaratıcılığınızın önündeki engelleri salıvermek ve dönüştürmek için uygulayabileceğiniz bir tören öğrenmeyi isteyin.

- Bir istek veya hayali gerçekleştirmenizde size yardımcı olması için uygulayabileceğiniz bir tören öğrenmeyi isteyin.

- Yaşamınızdaki geçişleri (ergenlik, menopoz, evlilik, taşınma, kariyer değişikliği vb.) kutlamak için uygulayabileceğiniz bir tören öğrenmeyi isteyin.

- Sevdiğiniz birine veda etmek veya yas tutmak için uygulayabileceğiniz bir tören öğrenmeyi isteyin.

- Ailenizin bir bireyini veya iş arkadaşınızı onurlandırmak için uygulayabileceğiniz bir tören öğrenmeyi isteyin.

- Hayatınıza neşe veya sağlık getirmek için uygulayabileceğiniz bir tören öğrenmeyi isteyin.

- Mevsimlerin değişimini onurlandırmak için uygulayabileceğiniz bir tören öğrenmeyi isteyin.

7-Sosyal Sorunlar İçin Yolculuklar

- Sevdiğiniz biri, arkadaşınız, aileniz veya iş arkadaşlarınızla var olan çatışmayı çözmeye yardım istemek amacıyla yolculuk yapın.

- Çalışmakta olduğunuz işyeri veya kuruluşun erk hayvanıyla tanışmak için yolculuk yapın. Erk hayvanına çalışma ortamınızda uyum ve dengeyi tekrar sağlamanız için size nasıl yardımcı olabileceğini sorun.

- Yaratıcı projelerinizle ilgili yardım istemek için yolculuk yapın.

- İlişkinizin veya ailenizin güç hayvanıyla tanışmak için yolculuk yapın.

- Sözcüklerin gücünü öğrenmek ve kullandığınız kelimelerin taşıdığı niyet ve titreşimin nasıl iyileşme ve huzur yaratabileceğini öğrenmek için yolculuk yapın.

- Sosyal bir yaranın şifalanmasında nasıl bir katkınız olabileceğini öğrenmek için yolculuk yapın.

- Çevresel veya küresel sorunların şifalandırılmasında *nasıl hizmet edebileceğinizi veya yardımcı olabileceğinizi öğrenmek amacıyla yolculuk yapın.*

8-Keşif Yolculukları

- *Aşağı ve Yukarı Dünya'ların çeşitli katmanlarını keşfetmek ve deneyimlemek için yolculuk yapın.*

- *Aşağı ve Yukarı Dünya'ların farklı katmanlarındaki farklı yardımcı ruhlarla tanışmak için yolculuk yapın. Sizinle paylaşmak istedikleri bilgileri veya mesajları öğrenin.*

Yazarın Kaleminden

“Bu çalışmayı yapmak için yalnızca isteğe ve açık bir kalbe ihtiyacımız var. Herkes seyahat edebilir ve ruhların bizlere göstermek için hazır beklediği yeni yaşam boyutlarına açılabilir.

Sizleri şaman olmanız için eğitmediğimi anlamanız önemli. Kişinin şaman rolü için gönüllü olması veya kendini bir şaman olarak tanımlaması geleneksel olarak görülen bir durum değildir. Aksine, şaman olacak ve içinde yaşadığı topluluğa hizmet edecek kişi “ruhlar” tarafından seçilir. Aslında şamanik kültürlerde birinin kendisine “şaman” demesi kötü şans getirir çünkü bu böbürlenme olarak görülür ve güç hakkındaki şamanik görüş de böbürlenirsiniz onu kaybedeceğinizdir. Bunun yerine, içinde yaşadığınız topluluk sizi, danışanlarınızın ve topluluğunuzun tümünün iyiliği için elde ettiğiniz başarılı sonuçlara dayanarak şaman olarak kabul eder.” □

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

02 TEMMUZ	<i>İlâhî Nizam ve Kâinat</i> Üzerine KonuşmalarA. Cemal GÜRSOY
09 TEMMUZ	Dünya Dışı Ziyaretçiler, İletişim Yolları ve Yıldız GeçitleriFarah YURDÖZÜ
16 TEMMUZ	Bilinçli SevmekZülal ÇEVİK
23 TEMMUZ	İmgelemede Yeni AnlayışlarGültekin ÇİLEKAR
30 TEMMUZ	Ötealem Kavramına Yeni Bir BakışTülin ETYEMEZ SCHIMBERG

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı Zarifi Apt. No: 4/6 Beyoğlu - İST. • Tel: (0 212) 243 18 14-249 34 45 •

Faks: (0 212) 252 07 18 • e-posta: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayakademi.net

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz sıcakları nedeniyle Temmuz ayında konferans düzenlenmemiştir

Yer : Mimar Sinan Mah. 1408 Sok. Hacıbey Apt. No:6/10 Alsancak-İZMİR

Tel: (0 232) 464 00 17 e-posta irader@irad.org * www.irad.org

Yerimiz sınırlı olduğundan etkinliklerimize kaydolmak için lütfen 14:00-17:00 saatleri arası (0232) 464 00 17 No. lu telefonumuzu arayınız.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz sıcakları nedeniyle Temmuz ayında konferans düzenlenmemiştir

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 ADANA • Tel: (0531) 950 26 52

e-posta: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: İSTANBUL'DA SALI KONFERANSLARINA VE DİĞER İLLERDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ

ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Ruh ve Madde Yayınları

Fiyat Listesi

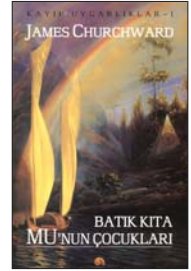
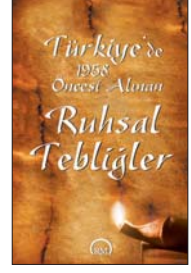
12. Gezegem: Zecharia Sitchin	23 TL
300 Soruda Deneysel Ruhçuluk:	
Alparslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz	15 TL
300 Soruda Ölüm ve Ötesi:	
Alparslan Salt.....	15 TL
Agarta: Rene Guenon.....	12 TL
Ateş Üstünde Yürüyenler: Joel Andre	5,5 TL
Ayurveda: Roy Eugene Davis	11 TL
Bagavatgita "Rab'bin Ezgisi"	11 TL
Batık Kıta Mu'nun Çocukları:	
James Churchward.....	13 TL
Bilinmeyen Gücümüz: Deard I. Radin.....	21 TL
Büyük İnisyeller: Edouard Schuré	40 TL
Çağlar Boyu Uçan Daireler.....	9 TL
Çocuklara Öyküler: Yavuz Keskin	6 TL
Çocukların Unutulan Dili: Lillian Firestone	17 TL
DDA-Evren Dili: Ingo Swann	11 TL
Dinlemenin Zen'i: Rebecca Z. Shafir	19 TL
Dünya Tarihi Keşif Seferleri: Zecharia Sitchin	22 TL
Edgar Cayce: Thomas Sugrue	25 TL
Enerjiler: John G. Bennett.....	8 TL
Enki'nin Kayıp Kitabı: Zecharia Sitchin.....	22 TL
Enneadlar: Plotinos	16 TL
Eon: Jean E. Charon	11 TL
Fallar: Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson	9 TL
Geçmiş Yaşamlarınızı İyileştirmek:	
Roger J. Woolger.....	20 TL
Geleceğin Felaketleri: Alparslan Salt.....	7,5 TL
Gerçek Varlık Ruhur: Leon Denis	8 TL
Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne	
Psikolojik Yorumlar: 1.Cilt, Maurice Nicoll	30 TL
2.Cilt, Maurice Nicoll.....	30 TL
3.Cilt, Maurice Nicoll.....	35 TL
4.Cilt, Maurice Nicoll.....	25 TL
5.Cilt, Maurice Nicoll.....	25 TL
5'li set, Maurice Nicoll	125 TL
Günlük Sofroloji: Jean Yves Pecollo.....	10 TL
Güzel Hayatı Yaratmak: Beyaz Kartal	6 TL
Herkes İçin Ötelem Rehberi: G.M. Roberts	13 TL
Her Şey Mümkündür: Roy Eugene Davis.....	10 TL
Hinduizm: Swami Nikhilananda	15 TL
Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının	
Tenasüh İnançıyla İlişkisi: Dr. A. İ. Yitik	8 TL
İçsel Gerçeklik: Paul Brunton	10 TL
İki Dünya Arasında: F. Wiedemann.....	14 TL
İlahi Karşılaşmalar: Zecharia Sitchin.....	22 TL
İsa Keşmir'de mi Öldü?: S. Obermeier	8 TL
İsis ve Osiris: Plutark	13,5 TL
Kader Sorunu: Leon Denis.....	13 TL
Kayıp Diyarlar: Zecharia Sitchin.....	18 TL
Kayıp Kıta Mu: James Churchward.....	18 TL
Kozmik Sempati: David Spangler	17 TL
Kozmik Şifre: Zecharia Sitchin	19 TL
Kozmik Tohum: Zecharia Sitchin	22 TL
Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulaması:	
R. Eugene Davis	5,5 TL
Kutsal Tesirler: J. G. Bennett.....	8,5 TL
Küresellik: Cengiz Çevre.....	7 TL

Meta Ansiklopedi: Alparslan Salt-Cem Çobanlı	40 TL
Ne İçin Yaşıyoruz?: J. G. Bennett.....	8 TL
Otopsi Roswell Olayı: Y. Tokatlı.....	9 TL
Ölüm Sonrası: Colin Wilson.....	22 TL
Öteleme Geçerken Gördüklerimiz:	
Sir William Barrett	8 TL
Parapsikoloji ve Felsefe: David Ray Griffin.....	9 TL
Psikosentez: Will Parfitt.....	10,5 TL
Ruhlar Kitabı: Allan Kardec.....	30 TL
Ruhların Kaderi: Michael Newton	24 TL
Ruhların Yolculuğu: Michael Newton	22 TL
Ruhsal Alemin Işığ: Silver Birch	10 TL
Ruhsal Alemin Sonsuz İmkânları: A. Pauchard.....	6 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 1: Dr. K. Nowotny.....	10 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2: Dr. K. Nowotny.....	11 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3: Dr. K. Nowotny	10 TL
Ruhun Güçleri: Leon Denis	8 TL
Rüyalar: Sevdâ Yücesoy.....	15 TL
Sevinç ve Güzellik Alemleri•	
Kader Bilmececi: A. Pauchard	7 TL
Semboller Ansiklopedisi: Alparslan Salt.....	30 TL
Tann'ın Eczanesinden Sağlık: Maria Treben.....	20 TL
Tekrardoğuş 2. Cilt	13 TL
Tekrardoğuş 3. Cilt	13 TL
Tekrardoğuşu Keşfetmek: Hans TenDam	28 TL
Türkiye'de 1958 Öncesi Alman Ruhsal Tebliğler:	
Derleyen ve Türkçeleştiren Alparslan Salt.....	24 TL
Umut Habercileri: Paola Giovetti	12 TL
Uzay Gemilerinde: George Adamski	9 TL
Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar:	
John Willner	22 TL
Yaşayan Zaman: Maurice Nicoll	18 TL
Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları: J. G. Bennett.....	8 TL
Yeni Çocuklar ve Ölümeye Yakın Deneyimler:	
P.M.H. Atwater.....	17 TL
Yüce Alemleri Bilmek: Rudolf Steiner.....	13 TL
Zaman Başlarken: Zecharia Sitchin	20 TL

Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayınlanır)	5 TL
(Yurt içi abone: Yıllık).....	60 TL
(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci)	52 TL
(Yurt dışı abone: Yıllık)	75 Euro
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19.....	10 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34.....	12 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35.....	14 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 36.....	16 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37.....	18 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38.....	20 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39.....	22 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40.....	24 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41.....	26 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42.....	30 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43.....	34 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44.....	40 TL

Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Aslan Halkı: Murry Hope</i>	12 TL
<i>Astral Seyahat Teknikleri: Nusret Sefa Yılmaz</i>	22 TL
<i>Bir Yaşamınız Daha Olsa:</i>	
Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl	15 TL
<i>Çılgın Sarıca: Itzhak Bentov</i>	18 TL
<i>Dikkat: Ruh Eşiniz Çıkabilir!: Janet Cunningham,</i>	
Michael Ranucci	12 TL
<i>Diyet ile Romatizma Tedavisi: J. V. Belle</i>	11 TL
<i>Dünya'ya Mektup: Elia Wise</i>	16 TL
<i>Emmanuel'in Kitabı:</i>	
Judith Stanton, Pat Rodegast	18,5 TL
<i>Excido: Aysun Bitir</i>	10 TL
<i>Göksel ve Yersel Işımlar: Wilton Kullmann</i>	10 TL
<i>Hiçlik Denen Yer: Zeynep Zahal Camat</i>	14 TL
<i>İçimizdeki Tanrıça: Roger Woolger</i>	25 TL
<i>İçten Dışa Değişim Teknikleri: U. Markham</i>	11 TL
<i>İçten Yaşamak: Sri Aurobindo ve Anne</i>	13 TL
<i>Kainatın Masalı: Zeynep Zahal Camat</i>	14 TL
<i>Kendinizi Güvende Hissedin: William Bloom</i>	13 TL
<i>Kıyamet Kitabı: Zeynep Zahal Camat</i>	10 TL
<i>Koruyucu Meleğiniz Konuşuyor: Jonathan Cainer</i>	13 TL
<i>Küçük mucizeler: Judith Leventhal</i>	11 TL
<i>Mandala: Helga Fiala</i>	18 TL
<i>Masumiyete Dönüş: J. M. Schwartz</i>	16 TL
<i>Mong: Hendrick Vannek</i>	10 TL
<i>Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi:</i>	
Robin Norwood	14 TL
<i>Psişik Korunma: Fadime Emir</i>	15 TL
<i>SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı</i>	
<i>Kurmak: D. Zohar-Dr. I. Marshall</i>	19 TL
<i>Strese Son!: Alix Kirsta</i>	20 TL
<i>Şamanik Yolculuk: Sandra Ingerman</i>	20 TL
<i>Tui Na Çocuk Masajı: M. Mercati</i>	18,5 TL
<i>Yönlendirmeli GEVŞEME Uygulaması (CD):</i>	
Reşat Güner	15 TL
<i>Zararlı Işımlardan Korunma: W. Kullmann</i>	11 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden %20 indirimle sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

Bedri Ruhselman'ın 54 yıldır beklenen kitabının günümüz Türkçesine uyarlanmış baskısı çıktı.

Madde ve ruhtan başlayan bitmeyen bir bilgi yağmuru...

Gerçek sevgi anlayışı ve sevgiden öze doğru yürüyüş...

Varlıksal özgürlüğün keşfedilmesi... Gezegenel uyanış...

Küresel ısınma, seller, depremler neyi gösteriyor?

Doğa olayları bize ne öğretmek istiyor?

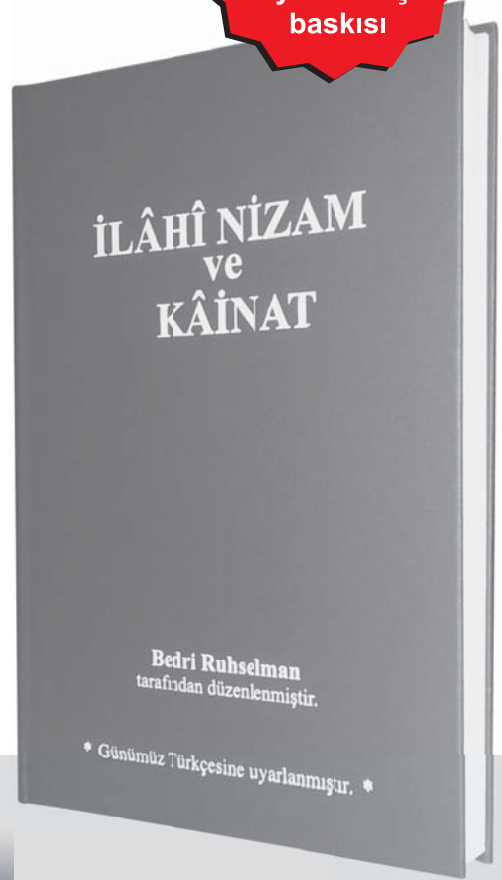
Bugüne kadar şaşmayan doğa olayları için

önceden belirtilen gerçeklerde,

hangi ruhsal hazırlıklar var?

*1959 Yılında “Önder” adını verdiğimiz
Büyük Vazife Plânı’ndan gelen bilgiler
Bedri Ruhselman tarafından düzenlenmiş,
o tarihten beri noter, banka kasalarında
muhafaza edilmiş, zamanı geldiği için
54 yıl sonra orijinaline sadık kalınarak
yayınlanmıştır.*

**Orijinal metnin
günümüz
Türkçesine
uyarlanmış
baskısı**

Metapsişik Tetkikler ve
İlimi Araştırmalar Derneği

0 212 243 18 14

www.mtiad1950.org.tr

www.ruhvemadde.com

Ana Dağıtıcılarımız

Kitabı bulabileceğiniz noktalar

Ruh ve Madde Yayınları

MTiAD
1950

DOST KİTAPÇI YAYINLARI